

Veto

Leuvense Studentenweekblad
Jaargang 15, '88-'89
Nr. 11, dd. 5 december 1988
ISSN: 0773-5162
Wekelijks

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verantw. Uitg.: Carla Rosseels
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
Verschijnt niet van juni tot augustus

Shake

Het is al lang geen kunst meer om voor de televisie bij een opvoering van Shakespeare in slaap te vallen. Het is u bovendien gegund. Erger wordt het wanneer je geld betaalt om ernstige mensen, die Shakespeare vandaag willen spelen, een half uur tot de goden te horen orakelen dat zij zo'n vreselijke tandpijn hebben omdat hun beminde hen verlaten heeft. Op de drempel van de eenentwintigste eeuw hebben wij het graag iets beknopter, *to the point*, William, please, maar nu blijkt dat zeer gedegen mensen iets op ons plezier aan te merken hebben. Moet Shakespeare dan toch heilig verklaard? Pagina 7.

Futurisme

De leer der ekonomie is een zeer serieuze leer en het houdt dan ook geen steek dat u haar even beschuldigt dat zij zich met futurisme in zou laten, alleen maar omdat zij zich buigt over de vraag wat in een volgende eeuw met ons aller geld en behoeften zal gebeuren. De bevindingen van het pas afgelopen kollo-

kwium schenen ons hoogst verhelderend en mogen u in geen geval onthouden worden: in de 21ste eeuw, probeer het niet te vergeten, zal iedereen zijn eigen geld mogen drukken en het naar hartelust besteden. Waar u de (door de staat geijkte) persen kunt kopen leest u op pagina 8.

Robot

Wij blijven niet in de eenentwintigste eeuw: vandaag al worden verwoede pogingen ondernomen om robotten even slim en fleksibel als de pienterste mensen te maken. Dat zoiets niet altijd van een leien dakje loopt, spreekt voor zich. Aan onze hoofdredakteur bijvoorbeeld, die ooit mens is geweest maar ten dienste van de wetenschap in een experimentele mobiele artiestspuier werd veranderd, hapert soms nog wel eens wat. Over deze en andere artificiële problemen die onze redactie teisteren hadden wij het met prof Robinson, zelf reeds tot het experimenteel stadium overgegaan maar nog altijd goed voor een eredoktoraat, op pagina 9.

Universele rechten van de Mens

Veertig jaar dode letter?

Na Hiroshima en Nagasaki was het definitief uit met de Tweede Wereldoorlog. De kapitulatie van Hirohito - toen nog jong en fris van leden - en de thuiskomst van *the boys* kan echter niet beschouwd worden als enkel het einde van alweer een oorlog, de zoveelste uit onze beschavingsgeschiedenis. De Tweede Wereldoorlog diende zich evenzeer aan als een strijd tussen verschillende ideologieën, namelijk het fascisme tegen, laten we zeggen, het niet-fascisme. Op zich is het een uniek feit dat twee samenlevingen met uiteenlopende maatschappijvisies als het Russische socialisme en het Amerikaanse kapitalisme samen verontwaardigd reageren tegen eenzelfde derde. Het fascisme gaf daar ook meer dan aanleiding toe. Voornamelijk door haar ongehoord brutale, voortdurende en uiterst omvangrijke *schending van de mensenrechten*. Deze week zal het veertig jaar geleden zijn dat men een dokument uitvaardigde om dergelijke toestanden in de toekomst te vermijden: op 10 december 1948 werd 'de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens' internationaal aanvaard.

Hoewel de overwinnaars van '45 evenmin doeltjes waren, bestond er in de jaren na de Tweede Wereldoorlog een soort van consensus dat nazi-gruwelen voor altijd vermeden moesten worden. Men had behoefte aan een soort van moreel gezag dat boven alle staten en rechtsordes stond. Hitler en zijn volgelingen hadden immers het meest wrange bewijs geleverd dat wetten van een officiële en internationaal erkende regering hoegenaamd geen garantie zijn voor een minimale eerbied van de menselijke waardigheid.

De grootmachten begonnen na '45 in supertempo de rechtvaardigheid, die vijf jaar lang verloren geweest was, terug in te voeren. De misdadigers werden gestraft (processen in Neurenberg), de slachtoffers kregen een vergoeding (oprichting van een staat voor het Joodse volk), en een 'nieuwe wereldorde' kwam tot stand (United Nations Organisation). Eén van de eerste grote taken die de UNO op zich nam was een manifest opstellen waarop ieder individu zich altijd zou kunnen beroepen: *de Universal Declaration of Human Rights* uit 1948.

Kind

De tekst geeft een serie artikelen van diverse aard. In de eerste plaats heb je een reeks burgerlijke vrijheidsrechten. In tweeëntwintig artikelen wordt gestipuleerd en uitgewerkt dat niemand, ongeacht ras, geslacht en dergelijke, mag gediskrimineerd worden en recht heeft als een waardig en vrij persoon behandeld te worden: recht op leven, geen slavernij, geen folteringen, recht op eerlijke processen, op rechtshulp, recht op privacy, op briefgeheim, op asiel, eigendom, gewetens- en godsdienstvrijheid, het belijden daarvan, verenigingsrecht, recht op participatie in het be-

stuur ... Een tweede serie artikelen behandelt onderwerpen van socio-ekonomische aard. Iedereen heeft recht op maatschappelijke zekerheid, op arbeid, op rust en vrije tijd, op een voldoende hoge levensstandaard, op onderwijs, op culturele ontplooiing, en tenslotte op een rechtvaardige nationale en internationale orde.

Zo te zien is dit een prachtige opsomming van de edelste intenties. Te mooi om waar te zijn, helaas. Het hoofdprobleem van deze Verklaring is dat de tekst als zodanig enkel een morele waarde heeft, en niet meer dan dat. Alle landen onderschrijven de geponeerde stellingen wel - het zou slechts negatieve publiciteit zijn indien er één dat niet deed - maar zijn in geen opzicht gebonden hun praktische handelen er ook naar te richten.

Het is pas later dat er andere verdragen tot stand zijn gekomen die een gedeelte van de oorspronkelijke UNO-tekst meer uitgewerkt hebben: praktischer en minder principieel, maar wel met kracht van wet. Zo was er de Raad van Europa, die in 1950 het "Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden" opstelde. Diezelfde Raad van Europa keurde in 1961 het "Europees Sociaal Handvest" goed, waarin de verhouding werknemer-werkgever aan bepaalde regels onderworpen wordt en waarin het recht op arbeid als een mensenrecht extra wordt beklemtoond.

Voorts zijn er later nog een "Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten" en een "Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten" gekomen, beide op initiatief van de Verenigde Naties. Meest recent is het "Verdrag inzake bescherming van de mens tegen marteling en

vervolg op p.3 ▶

ROBOTSON - "Enter," zei prof Robinson toen wij bij hem aanlogden voor een gesprek over *Artificiële Intelligentie*. "Ik ben een machine," biepte deze kersverse eredoktor nog maar wij wisten wel beter. *Cursor* naar pagina 9.

(Foto Hendrik Delagranghe)

Zestiende 24 Urenloop was nat Gelukkig zijn mijn loopschoenen niet vuil geworden

Hardnekkige tegenstanders van Sportraads grote klasiëker de 24 Urenloop hebben ongetwijfeld dagenlang gebeden dat de hemelsluizen zich zouden openen en regen, regen en regen de terreinen van het Sportkot in een zompig moeras zou doen veranderen. De lopers zouden worden herleid tot wazige, waterige vlekjes die in een zee van licht en lawaai modder doen opspatten en met staar in de ogen op één enkel doel afsteeven: het einde. En voor de zotten was dat vaak een nieuw begin.

En wie altijd zo graag een bewijs van het bestaan van God had gewild, weze hiermee voldaan: de bede van de tegenstanders werd ruimschoots verhoord, en de traditie die stelt dat een 24 Urenloop zonder regen geen 24 Urenloop geweest is, werd geen onrecht aangedaan. Gewapend met paraplu en walkman volgde Veto speciaal voor u de titanenstrijd met het weer, want, wij geven het grif toe, voor onszelf hadden

wij het echt niet gedaan.

18.58 u: Een drukte van jewelste op het Sportkot, maar Sportraad geeft niet bepaald de indruk al klaar te zijn met haar monsterorganisatie. Bovendien is de rektor, die een speech zou komen geven, nog niet gearriveerd. En het regent nog niet.

19.04 u: De rektor komt aan, te laat, maar toch nog voor de andere leden van de RvB, die samen met de Akademische Raad een dineetje in de Faculty Club voor de boeg hebben. Het gezelschap had besloten voor het aperitief even naar het Sportkot af te zakken. *Sportraad een plezierje doen, nietwaar, en een luchtje happen, de benen strekken. Heeft iemand sigaren bij?* Wij herkennen Macheleien en stellen de aanwezigheid vast van een stel dekanen en de Bruse bisschop Vangheluwe. Helaas was er geen tijd meer voor een speech, het volk wil spelen en de rektor geeft onmiddellijk het startschot. *Prachtig pistool overigens.*

Twaalf

19.20 u: Bisschop Vangheluwe, die in de jaren vijftig te Leuven wiskunde en teologie studeerde, vraagt naar de tent

van Katechetika. Vangheluwe praat een kwartier met de godsdienstwetenschappers en deelt voortdurend schouderklappen uit. Hij vraagt een aantal keer of de mensen nu de hele nacht door zouden blijven. Zolang we maar niet moeten lopen, ja.

19.30 u: Wij stellen vast dat noch de rektor, noch de andere hoge gasten een rondje lopen. *Nooit, zo vlak voor de maaltijd.* Uitzondering is Jan De Vuyst, met korte broek. Bovendien was hij geïnteresseerd in de tentjes die hij, begeleid door een lieflijke hostess, allemaal is afgegaan. Wie doet het hem na?

20.00 u: Hoewel de opkomst van bij het begin behoorlijk is, kun je nog altijd niet van echte ambiance spreken. Misschien omdat het nog niet regent? De massa begint wel aan te groeien maar de orde blijft streng gehandhaafd: de securityploeg doet moeilijk als je over de afsluitingen wilt klimmen. Over vier uur kraait hier geen haan meer na.

21.00 u: De competitie voor de snelste ronde, één van de ludieke tussendoortjes van de 24 Uren, is al achter de rug. Jachtluipaard was bij de jongens die keer

vervolg op p.2 ▶

Foto Filip Duont

Mensenrechten volgens het Vlaams Blok

De rechten van kamelendrijver

Internationale verdragen opstellen is één zaak, ze toepassen is al te vaak een andere. Toch zouden grote en vage principes ook moeten gelden in concrete situaties. Niet altijd is dat even eenvoudig: pas na jaren worden die artikels geratificeerd in de verschillende landen, en dan moet je nog afwachten hoe in de jurisdictie de vaak zeer ruim gestelde verdragen interpreteren. In België valt het op dat de laatste tijd in de discussie rond migranten de democratische spelregels niet steeds van tel zijn. Uitlatingen als die van het Vlaams Blok lijken immers op talloze plaatsen strijdig te zijn met ongeveer alle internationale verdragen aangaande fundamentele rechten en vrijheden van de mensen. We grasduinen even in teksten van internationaal recht.

Het begint al met artikel I van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, zodat het beginpunt van respect voor de menselijke waardigheid. "Alle menselijke wezens (...) moeten elkaar bejegenen in een geest van broederlijkheid". Bij uitlatingen als *Eigen volk eerst en Migranten buiten* is van dat ideaal niet veel meer te merken. *Migranten buiten* is trouwens een slogan die door ettelijke artikels als strijdig met de mensenrechten kan worden beschouwd. Artikel 13 stipuleert dat iedereen het recht heeft "zijn verblijfplaats in een Staat te kiezen" en "elk land, het zijn inbrengen, te verlaten". Uiterst expliciet stelt artikel 4 van het vierde Protocol van het Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens en zijn Fundamentele Vrijheden: "Kollek-

tieve uitzetting van vreemdelingen is verboden".

Eigenlijk beogen de meeste internationale verdragen net het omgekeerde van 'migranten buiten', namelijk een zo groot mogelijke mobiliteit van de wereldbevolking. Zo geven de Europese staten volgens het Europees Sociaal Handvest, artikel 19,6, de garantie "zo veel mogelijk de hereniging van het gezin van een migrerende werknemer die toestemming heeft verkregen om zich op het grondgebied te vestigen, te vergemakkelijken" Even verder luidt het weerom "dat genoemde werknemers (...) niet uitgeleid worden." Ter vervollediging maakt men later duidelijk dat "de zinsnede 'gezin van de migrerende werknemer' geacht wordt ten minste zijn echtgenote en kinderen (...) die de leeftijd van 21 jaar niet bereikt hebben, te omvatten."

Moskeeën

Hetzelfde geldt ook voor politieke vluchtelingen. Luidens artikel 14 van de Verklaring van de Rechten van de Mens, "in geval van vervolging, heeft eenieder het recht asiel te zoeken en asiel te verkrijgen." Het onderscheid dat men graag maakt tussen politieke en economische vluchtelingen is trouwens niet relevant. Ieder mens heeft immers het recht te gaan werken waar hij wil, zonder enige beperking van grenzen. "Eenieder heeft recht op arbeid en de keuze van zijn arbeid" (artikel 23 van de Rechten van de Mens). In landen met hoge langdurige werkloosheid hebben de zogenaamde economische vluchtelingen dus het recht te migreren en elders een menswaardig bestaan op te bouwen.

Tallos zijn ook de bepalingen die Vlaams Blok-uitlatingen over moskeeën, hun eventuele geluidshinder en gewoen het feit dat ze bestaan, beschouwen als inferieur aan een menswaardige maatschappij. Reeds in artikel 18 van die eerste verklaring werd bepaald: "een ieder heeft het recht op vrijheid van (...) godsdienst, dit recht sluit de vrijheid in (...) zijn godsdienst of zijn overtuiging te belijden, alleen of gemeenschappelijk, zowel in het openbaar als in eigen kring, door middel van onderwijs, praktijken, eredienst en ritus". Zelfs de verzuiging naar meer integratie of assimilatie op het religieuze terrein is op basis van dergelijke tekst niet echt wenselijk.

In het artikel 18 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten wordt de godsdienstvrijheid immers verder uitgewerkt tot "Op niemand mag dwang worden uitgeoefend die een belemmering zou betekenen van zijn vrijheid een door hemzelf gekozen godsdienst of overtuiging te hebben of te aanvaarden." Met

andere woorden: als in België Mohammedanen wonen, hebben zij het volste recht dit geloof zo optimaal mogelijk te belijden én te kunnen belijden. Dit laatste houdt in dat de Belgische Staat hiervoor de nodige voorzieningen moet treffen.

Mag niet

"Het gaat bij een gastarbeider nog altijd om zijn nationaliteit en om zijn leefwonen. En niet zozeer om zijn huidskleur. (...) Het gaat om een groep mensen die een verschillende levenswijze en een ander waardenpatroon hebben, een andere godsdienst belijden, kortom, die een gemeenschap vormen die fundamenteel anders is dan de onze." Aldus Filip Dewinter, volksvertegenwoordiger van het Vlaams Blok, in een vraaggesprek in Knack van 10 mei 1988.

Het is een troek die voor het Blok zijn deugdzzaamheid heeft bewezen om aan te tonen dat ze niet racistisch zijn. Spijtig, maar zelfs een onderscheid gebaseerd op nationaliteiten is onwettig. Zegt art. 2 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens niet "Eenieder mag zich beroepen op al de rechten en de vrijheden (...), zonder enig onderscheid, met name van ras, kleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of elke andere opinie, nationale of sociale afkomst, fortuin, geboorte of elke andere toestand." Het Vlaams Blok vergeet blijkbaar gemakshalve de gekursiveerde gedeelten van de tekst.

Bovendien zegt art. 27 van het Internationaal Verdrag Inzake Burgerrechten en Politieke Rechten dat "in Staten waar zich etnische, godsdienstige of linguïstische minderheden bevinden, mag aan personen die tot die minderheden behoren, niet het recht worden ontzegd, in gemeenschap met de andere leden van hun groep, hun eigen cultuur te beleven, hun eigen godsdienst te belijden en in de praktijk toe te passen, of zich van hun eigen taal te bedienen." Heeft Dewinter zich wel ooit dergelijke teksten eigen gemaakt?

Als je dan tot slot een pamflet zoals het zogenaamde "Elbers-pamflet" leest (waarin migranten ondermeer *kamelendrijvers* en *tsjok-tsjokken* heten) vraag je je toch af of hier niet alle grenzen van toelaatbare zijn overschreden. De migranten die hierin worden aangepakt, hebben alle recht dit te beschouwen als strijdig met art. 12 van de Universele Verklaring: "Niemand zal het voorwerp zijn van (...) een aanslag op zijn eer en faam. Een ieder heeft recht op de bescherming van de wet tegen dergelijke inmengingen of aanslagen."

Het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten houdt eigenlijk een veroordeling van de actieve propaganda van de Vlaams Blok-ideologie in, en wel op basis van de artikels 19.3 en 20. Het eerste gaat over het recht van eenieder, een mening te koesteren en deze te uiten. Hieraan zijn wel beperkingen gebonden, namelijk "in het belang van de goede naam van anderen." Het tweede stelt overduidelijk "Het propageren van of nationaliteit, ras of godsdienst gebaseerde haatgevoelens die aanzetten tot diskriminatie, vijandigheid of geweld, is bij de wet verboden."

Walter Pauli

Internationale

De vzw Internationale Jongerenuitwisseling (IJU) zet zich in om vooroordelen over andere culturen te bestrijden. Ze doet dat door een uitwisselingsprogramma te organiseren. De deelnemers worden in gastgezinnen opgevangen en kunnen zo ervaren hoe de plaatselijke bevolking leeft. Wie interesse heeft voor deze actieve vorm van toerisme is welkom op de infodag op 10 december, Naamsesteenweg 164 ☎ 22.23.06.

Job

Wie op een job uit de duizend aast moet naar de tiende jobinformatiedag van de KU Leuven gaan op woensdag 7 december. Van 10.00 tot 17.00 u kunt u in de Universiteitshal, Naamsestraat 22 terecht waar meer dan 50 stands ter beschikking staan om - zoals het jonge stedelijke professionen betaamt - vlot, informele contacten te leggen. Van contact naar kontrakt is maar een kleine stap. Verdere informatie te verkrijgen bij de Koördinatie Commissie Plaatsingshulp op hetzelfde adres.

INTERFAKULTAIRE

B E K E R
K · O · M · P · E · T · I · T · I · E

Voor wie het na de sportklassiekers nog kan opbrengen, organiseert Sportraad de Interfakultaire Bekercompetitie (veld- en zaalvoetbal, basket en volley). Het schijnt een waar genoegen te zijn uw namiddagen of avonden met deze activiteiten te verfraaien. Naar wij vernamen, vielen in de eerste week namelijk al ettelijke slachtoffers. Verloren ledematen zijn terug te krijgen op het sportsektariaat. Voor de rest is het enkel belangrijk dat u wilt. De winnaar mag immers deelnemen aan het LISST-tornooi. Wel de agenda in de gaten houden, want ze zijn streng, onze vrienden van Sportraad. U kan het vergeten wanneer u twee keer forfait geeft, twee keer geen scheidsrechter stuurt of één keer niet speelt en één keer geen scheidsrechter stuurt. Geen genade.

Voetbal Heren

Ma 5 december	17-18.00 u	Psychologie - VRG
	18-19.00 u	VRG - VTK 1
	19-20.00 u	Psychologie - VTK 1
	20-21.00 u	Van Dale - Wina
Ma 12 december	21-22.00 u	Wina - Chemika
	22-23.00 u	Van Dale - Chemika
	17-18.00 u	Apollon - Ekonomika
	18-19.00 u	Ekonomika - Medika

Ma 12 december	18-19.00 u	Apollon - Medika
	19-20.00 u	Apollon - Medika
	20-21.00 u	Germania - LBK
	21-22.00 u	LBK - Romania
Ma 12 december	22-23.00 u	Germania - Romania

Minivoetbal Heren

Wo 7 december	14-15.00 u	Archi's - Klio
	15-16.00 u	VTK 2 - VRG
	16-17.00 u	Archi's - VTK 2
	16-17.00 u	Thomas Morus 1 - Wina 2
Ma 12 december	17-18.00 u	Politika 3 - Germania
	17-18.00 u	Klio - VRG
	18-19.00 u	Klio - VTK 2
	18-19.00 u	Thomas Morus 1 - Politika 3
	19-20.00 u	Wina 2 - Germania
	19-20.00 u	Archi's - VRG
	20-21.00 u	Wina 2 - Politika 3
	21-22.00 u	Thomas Morus 1 - Germania

Basket Heren

Ma 5 december	19-20.00 u	Chemika - Romania
	20-21.00 u	Klio - Apollon
	20-21.00 u	VRG - Wina
	21-22.00 u	Chemika - Klio
Ma 12 december	21-22.00 u	VTK - VRG
	19-20.00 u	LBK - Ekonomika
	19-20.00 u	Thomas Morus - Medika
	20-21.00 u	Archi's - Ekonomika
Ma 12 december	20-21.00 u	Politika - Medika
	21-22.00 u	LBK - Camillo Torres
	21-22.00 u	Thomas Morus - Psychologie

Basket Dames

Di 6 december	21-22.00 u	VTK - Citee
	22-23.00 u	Ekonomika - LBK
	22-23.00 u	Citee - Psychologie

Volley Heren

Wo 7 december	14-15.00 u	Verpleegkunde - Chemika
	14-15.00 u	Ekonomika - Germania
	14-15.00 u	Thomas Morus - LBK
	15-16.00 u	Citee - Romania
	15-16.00 u	VTK 1 - Diana
	15-16.00 u	Medika - Apollon
	16-17.00 u	Verpleegkunde - Citee
	16-17.00 u	Ekonomika - Politika 2
	16-17.00 u	VTK 1 - Camillo Torres
	17-18.00 u	Chemika - Romania
Wo 7 december	17-18.00 u	Germania - Industria
	17-18.00 u	Diana - Camillo Torres

Kringraad over profeksamens

De nadelen van de vrijstellingen

De KU Leuven schotelt, net als nog enkele Belgische universiteiten, de eerste kanners tijdens de maand januari een heel speciale eksamenzitting voor: de profeksamens. In de volksmond *de partiele*. Bestaat er een nobeler uitvinding? Je hebt al een half jaar tijd gehad om met het universitaire onderwijs kennis te maken, en nu krijg je de kans voor jezelf eens uit te maken of je al dan niet afgaat als een gietor op een eksamen. Geen nood, want die profeksamens waren "enkel oriënterend", enkel ingericht dus om je de gaten in je studiemethode en eksamenteknik te helpen ontdekken. Althans, dat is de bedoeling.

Het eksamenreglement is nochtans duidelijk: "Profeksamens zijn enkel bedoeld ter oriëntering van de eerstejaarsstudenten." Een stelling die zowel de werkgroep-eerste kandidatuur als de jongste Algemene Vergadering van Kringraad volmondig beaamen. Een profeksamen dient om te verkennen wat een eksamen in universitaire context precies is, en waar je als student op het ogenblik van de partiele staat. Werk ik op de juiste manier? Hoe stelt een prof zijn vragen? Hoeveel voorbereidingstijd krijg ik op een mondeling eksamen en kan ik die tijd nuttig invullen? Allemaal vragen die het profeksamen je helpt beantwoorden, zodat je meer kans hebt om je zo nodig te 'herpakken'.

Vooruitgeschoven

In sommige fakulteiten zijn de profeksamens zeker geen ideale oriëntering voor de eerstejaarsstudenten. In de fakulteit van de Godgeleerdheid bijvoorbeeld is het mogelijk in januari volledige vrijstellingen te halen. De eerste kanners daar blokken zich dus te pletter op enkele vakken, in de hoop die dan definitief op de hoogste boekenplank te kunnen leggen. Geen sprake van oriëntering, het is gewoon een vooruitgeschoven eksamenzitting geworden. In de Dekenstraat worden soms schriftelijke profeksamens georganiseerd voor vakken die in juni mondeling ondervraagd worden, en mondeling voor vakken die in juni schriftelijk zijn. Opnieuw is de oriënterende waarde van die profeksamens ver te zoeken.

De werkgroep-eerste kandidatuur van Kringraad heeft zich de vraag gesteld hoe dergelijke uitwassen het best uit de wereld geholpen kunnen worden. De stelling dat de partiele enkel oriënterend mogen zijn, zoals die nu in het eksamenreglement is opgenomen, is duidelijk te weinig concreet. Ze laat de fakulteiten teveel vrijheid om de profeksamens naar eigen goeddunken te organiseren. Ze vervangen door een pietepetuerig nauwkeurige en detailistisch eksamenreglement lijkt geen alternatief te zijn. Er wordt dus best gewerkt aan een explicitering van het huidige eksamenreglement, die tegelijkertijd aan de verschillende fakulteiten de kans geeft de profeksamens op eigen leest te schoeien, en hen toch de mogelijkheid ontnemt de profeksamens te 'misbruiken'.

Om dat te doen stelt Kringraad voor de

eksamens die op het eind van het jaar afgelegd moeten worden onder te delen in een aantal klassen. Die onderverdeling moet gebaseerd worden op de verschillende eksamenvormen (mondeling, schriftelijk, multiple choice, oefeningen, ...), op de zwaarte én op de inhoud van de vakken (in de rechten bijvoorbeeld kunnen de rechtsvakken van de niet-rechtsvakken onderscheiden worden). De profeksamenreeks zou dan een representatieve combinatie van vakken uit die verschillende klassen moeten zijn. In het ideale geval is op die manier van elk type of soort eksamen een voorbeeld in de januarireeks terug te vinden. Toch mag het niet de bedoeling zijn teveel vakken in januari te eksamineren, en daarom stelt Kringraad voor die combinatie in het reglement te beperken tot drie à vijf eksamens.

Het is een al lang bekend probleem dat studenten zich tijdens de enkele weken voor de partiele te eksklusief bezighouden met de profeksamenvakken. Intussen verwaarlozen ze hun andere vakken, en kunnen ondanks vrij goede resultaten op die profeksamens in juni of juli flink bedrogen uitkomen. Daarom stelt Kringraad voor de combinatie van profeksamens uit die verschillende klassen elk jaar opnieuw te loten. Het moet bijvoorbeeld mogelijk zijn slechts net na de kerstvakantie aan te kondigen voor welke vakken partiele profeksamens georganiseerd zullen worden, zodat de eerste kanners zich tijdens de kerstvakantie aan al hun vakken zouden wijder.

Rigoreus

Ook wat de eksamenvorm betreft wil Kringraad het eksamenreglement aanscherpen. Voor het ogenblik is bepaald dat minstens één van de profeksamens in precies dezelfde vorm georganiseerd moet worden als het eindeksamen. Absurd, want was het niet de bedoeling met alle januari-eksamens de eerste kanners op hun eindeksamen voor te bereiden? De stelling van Kringraad is dan ook heel eenvoudig: voortaan moeten alle profeksamens op dezelfde manier georganiseerd worden als de eindeksamen, en dus moet het eksamenreglement in die zin aangepast worden.

Op het eerste zicht stelt zich dan een probleem in die studierichtingen waar grote aantallen studenten in de eerste kandidatuur zitten. Stel dat een prof voor het mondeling eksamineren van

zijn vak in juni zowat twee weken nodig heeft, dan is het gewoon materieel onmogelijk precies hetzelfde in januari te doen. Met het lotingsstelsel is dat evenwel geen probleem. Aangezien net na de kerstvakantie representatieve profeksamenreeksen worden uitgeloot, is het niet noodzakelijk dat alle eerste kanners precies dezelfde reeksen voorgeschoteld krijgen.

Is er nog de vraag hoe je zoveel mogelijk studenten moveert aan de profeksamens deel te nemen. De werkgroep-eerste kandidatuur dacht er nog even aan de paternalistische toer op te gaan. Kun je niet gewoon bepalen dat eerste kanners verplicht moeten worden aan de profeksamens deel te nemen? Eventueel kan je dan nog aan uitzonderingen voor bissers denken. Maar de Algemene Vergadering van Kringraad is niet zover willen gaan.

De meest klassieke motivatie om aan partiele deel te nemen zijn natuurlijk de vrijstellingen. Al kan ook dat genuanceerd worden. Uit cijfermateriaal van de Dienst Universitair Onderwijs blijkt dat vrijstellingen in de Humane Wetenschappen inderdaad een primordiale motivatie zijn. Hoe belangrijker de vrijstellingen, hoe hoger het aantal deelnemers aan profeksamens. Maar dat lijkt een mentaliteitsprobleem te zijn, want bijvoorbeeld in de fakulteit Toegepaste Wetenschappen, waar geen vrijstellingen aan de partiele verbonden zijn, benaderd de deelname aan de profeksamens de 100 %.

Afschaffen

Aan vrijstellingen bij profeksamens zijn tal van nadelen verbonden. Voorerst stelt Kringraad zich de vraag of studenten die de stof nog niet voldoende kennen vrijstellingen wel als een stimulant aanzien. Ze kunnen ze immers toch niet behalen. Al is het ook voor hen een goede zaak eens een paar eerste eksamenervaringen op te doen. Ten tweede dragen de vrijstellingen er toe bij dat studenten zich keihard op een beperkt aantal vakken concentreren, en de rest verwaarlozen. Zelfs met het lotingsstelsel zit de kans erin dat je van een aantal vakken toch lang op voorhand kan voorspellen dat ze tot de profeksamenreeks zullen behoren. Door de vrijstellingen te laten vallen kan je het eenzijdige blokken van eerstejaarsstudenten voor die paar vakken alsnog tegen proberen te gaan.

Vrijstellingen botsen echter vooral met de stelling dat profeksamens enkel oriënterend mogen zijn. Wie de vrijstellingen haalt is namelijk niet de student van wie studiemethode en eksamenteknik al goed zitten, en die zal daar dus al niet teveel meer aan moeten sleutelen. Hun wat 'zwakkere' collega's (en heeft zoiets niet vaak met de heterogeniteit van het middelbaar onderwijs te maken?), die na de profeksamens aan een

duchtig inhaalmanoeuvr toe zijn, krijgen er meteen nog een kleine handicap bovenop. Want de eksaminator kan dan wel eens in de verleiding komen zijn normen af te stemmen op de gemiddeld betere studenten, de studenten met vrijstellingen dus.

Er is trouwens een alternatieve stimulans denkbaar om aan de januari-zitting deel te nemen: het systeem van puntenkompensaties zoals in de Toegepaste Wetenschappen wordt toegepast. Je neemt gewoon het verschil tussen het resultaat van het profeksamen en dat op het respectievelijke eindeksamen, je deelt dat door vier, en je telt het - indien het positief is - nog vóór de deliberatie bij het eindresultaat op. Zo kan een goed profeksamen (bijvoorbeeld een 13) je bij een toevallig slecht eindeksamen (bijvoorbeeld een 9) nog redden (13 minus 9 gedeeld door 4 is 1, het eindresultaat zal 9 plus 1 dus 10 zijn). Kortom, goede profeksamens maken je dan iets zekerder van jezelf, maar bevoorwaarden je niet effectief bij het blokken of tijdens de juni-zitting. Bovendien kunnen dergelijke puntenkompensaties de profen ertoe aanzetten om realistischer te kwoteren in januari. In sommige studierichtingen - Wis- en Natuurkunde bijvoorbeeld - bestaat namelijk de gewoonte op de profeksamens abnormaal hoge punten te geven. Willen profeksamens echt enkel oriënterend zijn, dan mag het resultaat dat je daarop behaalt de prof in juni niet meer

beïnvloeden. Na de profeksamens moeten de resultaten samen met de betrokken student geëvalueerd worden, ofwel door de prof zelf, ofwel door het monitorteam. Maar éénmaal die punten geëvalueerd, moet de student alle kans krijgen zich te herpakken. En dus worden die resultaten best verzameld door de ombudsmannen. Die kunnen ze dan eventueel gebruiken voor het berekenen van de puntenkompensaties. Er is evenwel geen enkele reden om de prof toe te laten die punten op de juni-zitting nog bij zich te hebben.

Natuurlijk beseft Kringraad maar al te goed dat profeksamens niet op zichzelf staan. Het heeft weinig nut hard aan de profeksamens te sleutelen, en de begeleiding van de eerstejaarsstudenten na die partiele uit het oog te verliezen. Vandaar een pleidooi voor een specifieke post-partiele begeleiding.

Intussen zijn de voorstellen van de Algemene Vergadering van Kringraad ter discussie naar de Leuvense fakulteitskringen gestuurd. Met een zekere angst, want het is bijzonder moeilijk van de situatie in de eigen studierichting afstand te nemen. Het is te hopen dat de kringvertegenwoordigers erin slagen hun achterban te overtuigen van het belang van een iets strikter kader voor die profeksamens, opdat zij weer echt zouden zijn wat ze moeten zijn: een ekstra-kans om door dat moeilijke eerste jaar universiteit te spartelen.

Benoit Lannoo

Nog maar eens Erasmus

Perikelen en oplossingen in ETEW

Het Erasmusprogramma van de Europese Gemeenschap begint in de verschillende fakulteiten zowel bij studenten als bij profen meer en meer entoesiasme te wekken. Toch verloopt het opstarten en uitvoeren van de Europese studentenuitwisseling niet overal even vlot. Tot twee weken geleden waren er bijvoorbeeld nog vrij serieuze problemen in de fakulteit ETEW. Maar ondertussen zijn die van de baan en worden er volgend akademiajaar enkele tientallen ekonomisten verwacht aan Europese universiteiten.

Het welslagen van het Erasmusprogramma is voor een belangrijk deel afhankelijk van de medewerking van de profen. Het zijn zij immers die moeten zorgen dat er 'netwerken' gebouwd worden tussen verschillende universiteiten. Het is vooral in het kader van die netwerken dat studentenuitwisseling kan plaatsvinden.

Wanneer een universiteit dan buitenlandse studenten op bezoek krijgt, impliceert dat bijna vanzelfsprekend dat ook de programma's worden aangepast. Veel studenten verblijven namelijk geen volledig jaar aan een gastuniversiteit, maar moeten toch aan hun thuisuniversiteit een bewijs kunnen voorleggen dat ze bepaalde vakken gevolgd hebben en er eksamen over hebben afgelegd. Europese studenten die naar Vlaanderen of Nederland komen, hebben bovendien dikwijls onvoldoende kennis van het Nederlands om alle kursussen in het Nederlands te kunnen volgen. Vandaar dat in nogal wat fakulteiten vakken die ook door Erasmusstudenten gevolgd worden, in het Engels doceerd worden.

Binnen de fakulteit ETEW, en dan meer bepaald in het departement toegepaste ekonomie, heeft die situatie de laatste weken voor nogal wat moeilijkheden gezorgd. Het was de afspraak binnen ETEW dat een aantal keuzevakken van de licenties in het Engels gegeven zouden worden. Daarnaast zouden de Erasmusstudenten de kans krijgen vakken te volgen van het Engelstalige MBA-programma. Vooral dat laatste punt zorgde voor wrovel bij een aantal profen. Het MBA is normaal gezien bedoeld voor studenten die al een

universitair diploma hebben. Bovendien zijn er strenge toelatingsvoorwaarden (graden, managementervaring). Men vreesde nu dat door het toelaten van Erasmusstudenten de kwaliteit en de internationale uitstraling van het programma naar beneden gehaald zouden worden.

Als de opvang van buitenlandse Erasmusstudenten in het gevaar komt, komt natuurlijk ook het uitsturen van eigen studenten in het gevaar. Ekonomika had dat ook begrepen en is onmiddellijk gestart met een petitie. De bedoeling was te weten te komen of het Erasmusprogramma onder de studenten leeft en of de ekonomiestudenten bereid zijn keuzevakken in het Engels te volgen. Het resultaat is overduidelijk: op één dag werden ongeveer 1600 handtekeningen verzameld.

Toevallig was er op vrijdag 19 en zaterdag 20 november in Leuven een samenkomst van de zogenaamde Coimbra-groep, een groep van een twintigtal Europese universiteiten die in het kader van Erasmus een groot netwerk hebben opgebouwd. En daar lijken de moeilijkheden tussen studenten en profen van de baan geruimd te zijn. De fakulteit ETEW heeft er met verschillende universiteiten, waaronder Poitiers en Barcelona, een overeenkomst afgesloten waardoor volgend akademiajaar enkele tientallen ekonomisten Europa kunnen gaan verkennen. Bij die onderhandelingen waren drie studentenvetegenwoordigers betrokken. Op een volgende vergadering in Coimbra zullen ook vertegenwoordigers van Ekonomika aanwezig zijn.

De oplossing die voor Leuven is uitgewerkt, bestaat erin dat volgend akademiajaar met een semestersysteem gewerkt zal worden in het laatste jaar. De Erasmusstudenten zullen op het einde van het eerste semester de kans krijgen eksamens af te leggen. Voor de Leuvense ekonomisten verandert er niets aan het eksamenstelsel. Daarnaast is afgesproken dat de Erasmusstudenten in elk geval Engelstalige vakken zullen kunnen volgen, maar dan wel niet voor hun volledige programma. In de geest van Erasmus wordt verwacht dat zij zich ook een beetje interesseren voor hun gastland en hun gastuniversiteit. En dus wordt ongeveer de helft van hun vakken in het Nederlands doceerd. Dan kunnen ze dat ook weer.

Erik Paredis

Stuc brengt Portugese films

Blijven of weggaan

Portugal mag dan al een paar jaar een volwaardige EG-lidstaat zijn, vaak lijkt het er nog op dat dit land zich op alle mogelijke terreinen van het maatschappelijk leven los van de rest van Europa ontwikkelt. Zulk een indruk onderstreepst natuurlijk het stereotiepe beeld dat wij van Portugal, het land van de blauwe zee, hebben en bevestigt dat wij er zo goed als niets van afweten. Met de programmatie van dertien Portugese films kan het Stuc de komende weken zeker een deel van die onwetendheid uit de wereld helpen: Portugal heeft wel degelijk een filmcultuur.

Aan de basis van het initiatief ligt het Brusselse Cinédat dat vorige week, in het kader van het Europees Jaar voor Cinema en Televisie, van start ging met een groots opgezette veertiendaagse van de Portugese film. Een dertigtal films, waarvan de meeste nooit eerder in België werden vertoond, passeren de revue. De komende maanden zal Cinédat bovendien aandacht besteden aan de Spaanse en de Deense film.

Een programmatie als deze wil komaf maken met de reduktionistische kijk op de Portugese film, als zou die slechts door één enkel man, Manuel de Oliveira, belichaamd worden. Deze regisseur mag dan al de markantste vertegenwoordiger van de eerste generatie van Portugese kineasten zijn, na hem heeft de tijd niet bepaald stilgestaan en zijn een aantal werken afgeleverd die de vergelijking met klassieke Franse en Amerikaanse speelfilms moeiteloos kunnen doorstaan. Het pleit overigens voor het Stuc en Cinédat dat zij hun aandacht voornamelijk hebben toegespitst op recente films en zich niet vergalloepen aan een al te historische benadering. Zo zijn acht van de dertien door het Stuc gebrachte films produkten van de jaren tachtig. Eén van de parels van de veertiendaagse, *Tempos difíceis*, is nauwelijks drie maanden oud.

Wolf

De aanwezigheid van een echte filmcultuur betekent niet dat de vraag naar de eigenheid van de Portugese film geen problematische vraag zou zijn. Veel eerder dient men te stellen dat het samenspel van een aantal factoren ertoe geleid heeft dat de Portugese cinema in wezen gekenmerkt wordt door totale diversiteit: er is geen norm. De vraag: "Wat is Portugese film?" kan dan ook niet onduidelijk worden beantwoord.

Portugal heeft van 1926 tot 1974 onder een diktatuur geleefd. Het land stond (en staat) economisch gezien bijzonder zwak en bleef gedurende de hele periode politiek en cultureel geïsoleerd van de rest van de wereld. De filmproductie is er bovendien niet afhankelijk van de binnenlandse markt (die immers veel te klein is), maar van de subsidies van de staat. Het is door dit verschijnsel (dat ten dele ook wel voor de Belgische film opgaat) dat de Portugese film, zo schrijft Augusto Seabra, "een geheel van individuele ondernemingen, zonder gemeenschappelijke productie- of esthetische regels is. Para-

doксаal genoeg zou men kunnen konkluderen dat het bijzondere van de Portugese film is dat deze niet bestaat als regel, maar als een som van uitzonderingen."

Een typering als deze komt onder andere tot uiting bij het overlopen van de geschiedenis van de Portugese cinema. Men onderscheidt daarbij drie generaties, en in elk van die generaties blijken de conflicten tussen de steden Porto en Lissabon, en de 'plattelandse' en de kuststreek (waartoe voornoemde steden behoren) sterk bepalend te werken. Dit laatste konflikt wordt voor het eerst verwoord in *Os lobos* van de Italiaan Rino Lupo, die de stedelijke centra verlaat en het binnenland intrekt in een poging om de Portugese werkelijkheid te ontdekken. Het is opvallend hoe daarbij, vooral in het begin dan, vaak van het documentaire genre wordt uitgegaan. Zo worden onder andere een 'vals' en een 'fiktieve' documentaire afgeleverd. Ook de invloed van voorbeelden van de buitenlandse avant-garde is sterk bepalend.

Steriel

Het is vooral in deze periode dat de Portugese film met groot enthousiasme wordt gemaakt. In de kunst is het modernisme toonaangevend: schrijvers, architecten en beeldende kunstenaars werken samen en produceren films die gekenmerkt worden door een ongelofelijke diversiteit. De invloed van het diktatoriale regime (dat heel wat regisseurs kluisterde door hen niet te subsidiëren) liet zich echter gelden door van het heersende modernisme een officiële esthetika te willen maken. De avant-garde wordt afgezworen en de productie spijst zich toe op twee genres: de historische film en de Lissabonse komedie. Het is op deze manier dat de overheid de gehele activiteit naar haar hand zet en film gebruikt als indirecte propaganda. Lissabon fungeert daarbij als onaantastbaar centrum.

In Lissabon valt echter niets te beleven: het opgelegde model bewerkstelligt sterilitet. Interessante dingen worden daarentegen ondernomen in het binnenland. Het is immers daar dat de film het konflikt tussen de 'plattelandse' en de kuststreek behandelt, en centraal staat dan de vraag naar "het blijven of weggaan, naar de stad of naar het buitenland, daar blijven of terugkeren" (Seabra).

Het grote voorbeeld van de Portugese film als "som van uitzonderingen", als

tegendraadsheid tegenover het toonaangevende maar vervlakkende model van Lissabon, is ongetwijfeld het oeuvre van de veel te laat naar waarde geschatte Manuel de Oliveira. Omdat hij voortdurend geweigerd heeft het rechte regime te steunen, heeft hij niet bijzonder veel films gemaakt. De Oliveira debuteerde met documentaire en maakte op latere leeftijd zijn grootste films. Net zoals zijn collega's put hij in zijn werk veelvuldig uit bestaande (Portugese) literatuur. Zo is *O acto da primavera* gebaseerd op het lijdensverhaal van Kristus, en is *Mon cas* een bewerking van een eenakter van José Regio.

Draad

De Oliveira is een figuur die ook van de tweede generatie van kineasten deel uitmaakt. In 1974 is hij één van de oprichters van het Portugees Film Centrum dat, een maand voor de 25ste april, de dag van de omverwerping van de

diktatuur, een eerste productieplan aankondigt. De tweede generatie neemt terug de draad op van wat de eerste oorspronkelijk, voor zij door het regime werd ingepalmd, voor ogen stond: het ontdekken van de Portugese realiteit in navolging van buitenlandse stromingen (dit keer vooral de 'nouvelle vague') en het scherp stellen van het typisch Portugese konflikt tussen platteland en kust. Lissabon, als vermeend centrum, wordt daarbij telkens weer 'gevisceerd'.

Foort

De nieuwste ontwikkelingen binnen de Portugese cinema geven andermaal geen duidelijke lijn te kennen. De vraag van de derde generatie is die naar de mogelijkheden om het verleden te gebruiken ter bevestiging van het heden. Zo slaagt João Botelho erin om in zijn *Tempos difíceis* aan de hand van een bewerking van een roman van Charles

Dickens, een universeel beeld van noodlot en waarheid op te hangen. Misschien zal blijken dat pogingen als deze uiteindelijk het wezen van de nieuwe Portugese film uitmaken.

Johan Reyniers
Gedetailleerde informatie over de inhoud van de films kan je vinden in de Stuc voor Stuc. João Botelho zal een lezing komen geven, maar de datum ligt nog niet vast.

VETO
IS EEN
MANNENBLAD

C.L.A.U.S

Claus mag dan al een gloednieuw toneelstuk hebben uitgebracht, als wij aan hem denken gaat het nog altijd in de eerste plaats om *Het verdriet van België*. En omdat Veto tien fraaie boekjes van *Het Schommelpaard* wil weggeven maar dat natuurlijk niet doet voor u zich enige moeite getroost heeft, hebben wij een leuk vraagje voor u bedacht: iedereen die 'Het Verdriet' gelezen heeft weet nog wel dat Louis' boezemvriend Vlieghe op zeventienjarige leeftijd zelfmoord pleegt. Maar weet u ook nog hoe deze leuke jongen dat doet? Even het geheugen opfrissen ofwel vlugvlug 774 bladzijden lezen. Het loont de moeite: zelfs de goorste troep van Claus oogt mooi op uw boekenplank. Antwoorden ten laatste vrijdag inleveren op het bekende adres. □

STADSSCHOUWBURG LEUVEN

26 - 27 - 28 januari - 20.30 u.

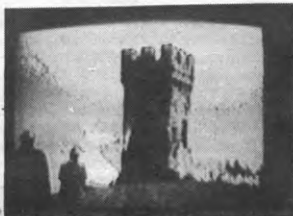
res. (016) 22 21 13

Advertentie

VOOR WIE ZIJN LEVEN IN HET STUC WIL SLIJTEN

1. Gebaseerd op 'Vervallen Oever, Medeamateriaal, Landschap met Argonauten' van de Duitse schrijver Heiner Müller, is de Nederlandse teaterproductie 'Cimiero' van Diane Lensink en Kees Verhulst een stuk dat heimwee oproept naar oude waarden en voorbije tijden. Liefde, jaloezie en kultuurverval staan centraal in het verhaal van Medea die Jason helpt bij het veroveren van het Gulden Vlies. Het klassieke gegeven van een man (Jason) die zijn vrouw verlaat, waarop die haar kinderen en rivale doodt, werd door Lensink en Verhulst vertaald in hedendaagse beelden. Zij lieten zich daarbij onder andere inspireren door het werk van de Griekse beeldende kunstenaar Jannis Kounellis. Dinsdag 6 december om 20.30u in het Stuc.
2. De videoproductie 'Lied van mijn land', in elkaar gebokst door de broertjes Koen en Frank Theys, is een bewerking van het magnum opus van een reus van de Duitse romantiek. Wagners

'Der Ring des Nibelungen' werd in een modern kleedje gestopt door bijvoorbeeld de ring (die macht geeft maar waarop een vloek wordt gelegd) te vervangen door het televisiebeeld, en door via elektronische weg acteurs te veranderen in reuzen of dwergen. Het eerste deel van deze cyclus, 'Das Rheingold' is op 5 en 6/12 om 20.30u te bekijken in de Vlamingenstraat 83.
3. Brussel: metropool in bloei of ruïne? Hoofdstad van Europa of zinkend schip van het Avondland? Garnizoensstad van klerken en parasieten? Geert van Istendael schreef eerder over deze stad: "Zeker is geen enkele hoofdstad zo grondig verpest door landgenoten als Brussel." Woensdag houdt René Schoonbrodt, professor in de sociologie aan de UCL, om 17.00u in het kader van de 'Favoriete Stad' een Brusselse lezing in het Stuc, en beantwoordt hij de vraag "pourquoi il aime Bruxelles". (JR)

De opvoerbaarheid van Shakespeare Shakespeare in de tang

De grootmeesters van het toneelstuk mogen zich in een hernieuwde belangstelling verheugen. Schiller, Tsjechov en Shakespeare worden door jonge regisseurs terug op de planken gezet. Wat bezielt hedendaagse teatermakers om stukken uit vervlogen tijden weer op te diepen? Wat hebben de Klassieken dat Becket, Ionesco en Pinter niet hebben? Hoe pak je zo'n ouwe turf aan? Naar aanleiding van de opvoering van 'The Taming of the Shrew' deze week, klopte Veto hiermee aan bij vier specialisten: Guido Latré, Shakespeare-docent, An-Marie Lambrechts, docente dramaturgie, Willy Courteaux, Shakespeare-vertaler en dwarskijker en Dirk Tanghe, regisseur van onder andere 'De Getemde Feeks' en 'Romeo en Julia'.

Veto: De teksten van Shakespeare zijn eeuwenoud. Als je die nu op de planken wil brengen, moet je ze dan niet aanpassen, inkorten, bewerken?

Courteaux: «Heel wat formuleringen die voor de hedendaagse toeschouwers duister zijn, kan je in een tekstuitgave wel uitleggen met voetnoten maar op de scène moet dat allemaal duidelijk zijn. Zodra je echter verandert naar een bepaalde regie-opvatting toe, rijst de vraag in hoeverre we nog met Shakespeares te maken hebben of met, bijvoorbeeld, een Claus naar Shakespeare? Alles hangt af van wat de regisseur met de tekst wil doen. Als die zegt: "Ik vind Shakespeare een groot schrijver en ik wil het maximum halen uit wat hij geschreven heeft," dan krijgt men iets totaal anders dan wanneer hij zegt: "Ik wil nu eens tonen wat ik met die oude Shakespeare kan aanvangen." Voor dat laatste voel ik niets. Het is nog altijd wachten op een regisseur die vanuit zijn optiek iets maakt dat even goed is als wat Shakespeare bracht. Ik sta sceptisch tegenover iemand die Shakespeare naar onze smaak wil oorspronkelijk nivo te kunnen evenaren.»

Tanghe: «Een tekstgetrouwe opvoering kan nog als de spelers de tekst maar doen leven. Al te vaak verworden dergelijke opvoeringen echter tot een literaire voordracht. Dan valt natuurlijk de muffigheid van zo'n tekst op, want er zit wel wat oubollige ballast in Shakespeares stukken. Veel uitweidingen en monologen kunnen gerust geschrapt worden zonder het stuk te raken. Neem nu de sterfscène in 'Romeo en Julia', dat duurt nogal wat eer die dood zijn. "Ik neem het mes, ik stoot het, ja, nu stoot ik het in

mijn borst en nu sterf ik, ja, ik sterf. Ik ben dood.»

Latré: «Er mag zeker aan de tekst gesleuteld worden. Filologen willen van Shakespeare geen mummie maken. Ze eisen niet dat alles in de tekst onaanroerd blijft. Er moet zelfs herhaald worden. Heel wat begrippen hadden in Shakespeares tijd immers een andere betekenis. Verder moeten we er ook rekening mee houden dat Shakespeare technisch gezien minder mogelijkheden had. Hij moest bijvoorbeeld een onweer met woorden oproepen, terwijl nu de middelen voorhanden zijn om zo iets in een film met beelden, en in het theater met klank en licht weer te geven. Het is dan best te begrijpen dat een regisseur ons een onweer toont en Shakespeares poëtische evokatie ervan weglaat. Mensen als een Dirk Tanghe gaan echter zo ver in hun bewerkingen dat niet alleen de inkleding aangepast wordt, maar dat ook aan de essentie van het stuk geraakt wordt.»

Snoei

Tanghe: «Men zegt vaak dat ik veel te veel snoei in de klassiekers. Ik zou wel eens willen weten wat ik in 'De Vrek' of in 'De Getemde Feeks' te veel heb weggeknipt. Men mag mij een brief schrijven en eens vertellen welke noodzakelijke dingen ik heb weggelaten. Ik ben nachten bezig geweest om de essentie uit die stukken te puren. Ik probeer immers de geest van een stuk weer te geven. Mensen zien een moderne encensering en denken meteen met een volledig aangepaste tekst te maken te hebben. Ze zouden er versteld van staan te merken hoe trouw ik de tekst vaak

volg. Toegegeven, in 'Romeo en Julia' ben ik misschien wat ver gegaan. Ik had namelijk voor een jeugdig concept gekozen en wat daar niet in paste liet ik weg. Ik gebruikte Shakespeare als de aanzet voor een, zeg maar, nieuw stuk.»

Lambrechts: «Shakespeares teksten zijn niet heilig. Tegenwoordig zal je niemand meer vinden die nog bij de tekst zweert. Ze dienen enkel als basis. De regisseur leest een tekst en haalt eruit wat hem aanspreekt, met andere woorden wat het betekent en hoe hij het kan brengen. Neem nu Dirk Tanghe. Voor hem is de tekst louter spelateriaal. Hij selecteert uitvoering en bouwt zijn eigen spanningsbogen. Hij is daar heel sterk in. Hij levert stukken af zonder veel pretentie. Het minste wat je er van kan zeggen is dat hij op een eerlijke manier bezig is met het maken van jong, vlot, videocliptheater. Maar om nu te beweren dat dat de nieuwe manier is om klassiekers te brengen.»

Veto: Het is nochians precies dat 'videocliptheater' dat de mensen terug naar de schouwburgen lokt.

Lambrechts: «Het is ook erg modieus en daar is niets op tegen. Het wordt maar problematisch wanneer dit theater als de norm gaat gelden. Tegenwoordig bestaat de tendens om het theater dat veel publiek trekt als het enig mogelijke theater voor te stellen. Zo komen de alternatieve theatervormen die nog risico's durven nemen in de verdrinking.»

Latré: «Ik ben blij als ik zie dat de theaters vollopen voor een Shakespeare-opvoering. Ik vraag me alleen af of dergelijke publiekstrekkers vaak niet te glad entertainment zijn. Het publiek krijgt prima amusement, maar daar blijft

andere kant worden heel veel mensen geraakt. Ik moet nog altijd de eerste 'Romeo en Julia' zien in een traditionele bewerking waarbij ik niet in slaap val of waarbij jonge mensen niet in lachen uitbarsten. Over mijn 'Getemde Feeks' zegt men dat het de pan uit swingt. Het is verdorie een komedie! Mag een komedie dan niet de pan uit swingen? Ik wil de mensen boeien en amuseren, ik zoek echter geen commercieel sukses, geen goedkoop amusement. Maar men ziet dat er veel volk komt kijken en voor sommigen is dat al reden genoeg om het stuk als slecht en goedkoop amusement af te doen. U moet heel die periode trouwens zien als volledig afgesloten. Ik heb daar tien jaar aan gewerkt en ik kijk er met veel plezier op terug. Het is mijn bedoeling te evolueren naar een dichter aanleunen bij de oorspronkelijke teksten.»

Courteaux: «Een van mijn bezwaren tegen moderne bewerkingen is dat men uit het oog verliest dat de sterkte van Shakespeare hoofdzakelijk ligt in de formulering en de klank. Ik vind dat men Shakespeare voor vijftig procent met de hersens moet beluisteren en voor vijftig procent met het oor. De onmiskenbare poëtische kracht van de tekst moet overleven om het stuk valabel te houden. Als je vindt dat zo iets niet meer kan dan moet je maar konsekvent zijn en Shakespeare overboord gooien. Het publiek vandaag ervaart een poëtische dialoog als iets artificieels. Ons oor is als het ware verknood door de realistische dialogen waarmee nu bijna uitsluitend gewerkt wordt. Voor mij is de tekst nog altijd essentieel. Ik wil bij een voorstelling de indruk krijgen van 'dit had niet anders kunnen gezegd worden.'

Literair

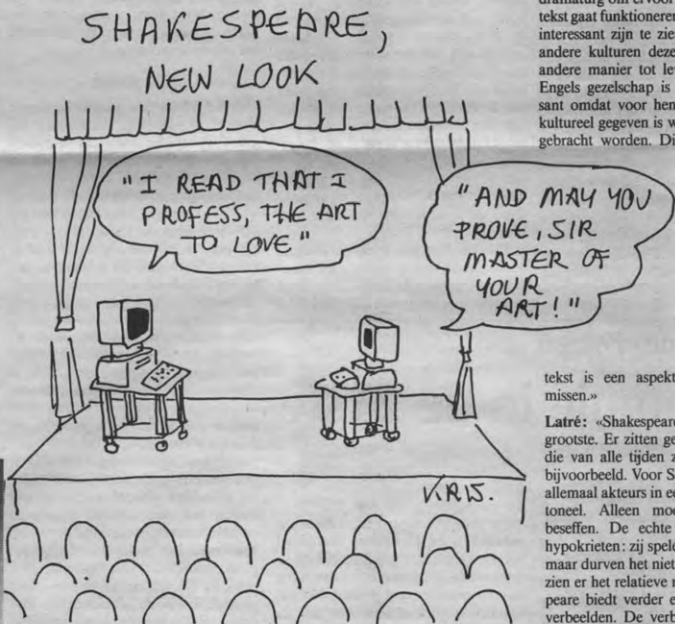
Naar jaarlijkse gewoonte organiseert Germania ook dit jaar haar Interfakultaire Literaire Wedstrijd, die dit jaar overigens werd uitgebreid naar de Antwerps UIA toe. Kanaliseert Leuven binnenkort het volledige kruim van de toekomstige Nederlandse letterkunde? En met letterkunde valt geld te verdienen: wie de eerste prijs wegkaapt mag 20.000 verzen in zijn zak steken. Er moet natuurlijk wel hard voor gewerkt worden: je schrijft een verhaal van 3 tot 10 bladzijden of mijmert in vijf gedichten over de koelen of een verloren geliefde, dit alles voor 26/1/89. Het volledige reglement vind je bij Germania, Bijde Inkonststraat 11 en Barbara Roels, Hooverplaats 15. Schrijvelen maar.

SCHRIJF ZE

heid. Ik kan er niet veel meer mee doen dan wat er al staat. Het kunnen heel interessante stukken zijn maar ik kan er zelf vrijwel niets aan toevoegen.»

Rol

Lambrechts: «De uiteindelijke relevantie ligt in de encensering, niet in de tekst. Shakespeare blijft aanspreken omdat zijn teksten zich goed lenen tot relevante encenseringen. Hij heeft meergalig toneel geschreven waar je veel kanten mee uit kunt. Het is aan de dramaturg om ervoor te zorgen dat zo'n tekst gaat functioneren. Het kan dus heel interessant zijn te zien hoe mensen uit andere culturen dezelfde tekst op een andere manier tot leven brengen. Een Engels gezelschap is bijzonder interessant omdat voor hen Shakespeare een cultureel gegeven is waar ze mee grootgebracht worden. Die voling met de

het dan ook bij. Een goede voorstelling blijft daarentegen op de maag liggen, die moet herkauwd worden. Ze biedt ontspanning uit de werkelijkheid maar wapent ook voor de terugkeer. Er is een moment van herkenning waarop de toeschouwer beseft dat het stuk over hem gaat, dat hij er iets mee kan aanvangen.»

Pan

Tanghe: «Dat ik mijn stukken te glad, te entertainend gemaakt heb, geloof ik niet. Je moet dat eigenlijk aan het publiek vragen. Er zijn mensen die dat vinden en dat is hun volste recht. Maar aan de

Er moet een zekere onvermijdelijkheid in de zeggings zitten. Wanneer ik in een opvoering voortdurend de hand van de regisseur merk, dan zit er iets fout. Een regisseur, en ik spreek nu heel algemeen, ik heb niemand speciaal voor ogen, moet achter het werk verdwijnen.»

Veto: Shakespeare blijft teatermakers intrigeren. Ondanks alles grijpt men steeds weer naar hem terug.

Tanghe: «In die klassieke werken vind ik heel wat materiaal dat nu nog toont hoe de mens is. Die stukken moeten uit de kast en dienen opnieuw op de scène geboren te worden. Hedendaagse stukken geven mij te weinig bewegingsvrij-

Spelling

Vetolezers hebben het al lang gemerkt: de Veto-spelling werd naar jaarlijkse gewoonte geoptimaliseerd. In overleg met enkele eminente Neerlandici is de regel volgens dewelke x tot ks herschreven wordt, veralgemeend, behoudens de volgende uitzonderingen: taxi, luxe, klimax en ex. Knoop het in uw oren.

Kruis

U hebt ook wel al gemerkt dat Veto nooit de oplossingen van kruiswoordraadsels publiceert. Wij hebben er echt geen plaats voor, maar al wie in de juiste oplossing belang stelt kan we vanaf deze week bij ons op de computer komen inkijken en een uitgeprinte versie verkrijgen tegen de peulschil van vijf frank. Als dat niet nobel is.

Veto: Aan het ETG om het tegendeel te bewijzen.

Tom Ysebaert
Bart Dobbelaere

'The Taming of the Shrew' van William Shakespeare door English Theatre Group uit Cambridge, dinsdag- en woensdagavond in Auditorium Minnepoort.

Grote William Shakespeare prijsvraag: is dit zijn of niet zijn verzameld werk? (Foto Hendrik Delagrangé)

Prof Robinson eredoktor bij Toegepaste Wetenschappen

“Bewijs maar eens dat ik geen robot ben”

De jongste lichten ingenieurs zijn wild entoesiast over een nieuw onderzoeksgebied: Artificiële Intelligentie (AI). In Japan is er sinds 1982 zelfs een onderzoeksgroep van 60 tot 70 personen die met bijna onuitputtelijke middelen full-time met het troetelkind bezig is. Ook Leuven zet zijn eerste voorzichtige pasjes in dit heerlijke nieuwe projekt. En zoïets stimuleer je natuurlijk ekstra door een eredoktoraat uit te reiken aan iemand die zich op dat gebied verdienstelijk heeft gemaakt. Sinds vorige woensdag is professor Robinson van de Syracuse universiteit van New York, één van de twee nieuwe eredoktoren van de fakulteit Toegepaste Wetenschappen. Robinson, een filosoof van opleiding, legde met zijn onderzoek op het gebied van de logica de grondslag voor programmeertalen als Lisp en Prolog. En die talen vormen zo'n beetje de basis voor AI.

Artificiële Intelligentie definiëren is niet eenvoudig. Iedereen is het erover eens dat het iets te maken heeft met computers die kunnen 'denken', die 'intelligent' zijn. Maar wanneer is een computer intelligent? Als hij bewerkingen kan maken met enorme getallen? Als hij een gesprek kan voeren? Als hij beslissingen kan nemen? Volgens Marvin Minsky, één van de belangrijkste onderzoekers op het gebied van AI, is AI "the science of making machines do things that would require intelligence if done by men." Maar de filosoof Robinson gaat daarmee niet akkoord.

Robinson: «Die definitie is te eng. Je kan machines dingen laten doen die

«Op welk moment je precies kan spreken van AI is moeilijk te zeggen. Wat wij nu doen, een gesprek voeren, vraagt intelligentie. Ook al hebben we elkaar nog maar niet ontmoet, toch weten we van elkaar dat we met intelligente wezens te maken hebben. We stellen dat gewoon niet in vraag. Stel dat een computer zou deelnemen aan het gesprek, dat hij relevante opmerkingen zou maken, dan zouden we intuïtief weten dat we met een intelligent ding te maken hebben.»

«Als je het filosofisch stelt: hoe weten jullie dat ik geen machine ben? Misschien is dit een grap die door het departement Computerwetenschappen

MARX

John Alan Robinson is ook na zijn eerste eredoktoraat een bescheiden man gebleven. En één met gevoel voor humor. «Waarom ik zelf denk dit eredoktoraat gekregen te hebben? Kennen jullie die oude Groucho Marx grap? Men wilde hem lid maken van een exclusieve club. Hij schreef een brief terug waarin hij zei geen lid te willen worden van een club die mensen als hijzelf onder de leden telde. Mijn eerste reactie bij dit eredoktoraat is: als ze mij een eredoktoraat geven, dan kunnen die eredoktoraten niet veel waard zijn. Maar om eerlijk te zijn, het doet je wel iets gesleekter te worden voor een eredoktoraat. Het schijnt dat ik vroeger iets gevonden heb dat nu belangrijk is voor de programmeertalen van artificiële intelligentie. Als al die wetenschappers dat zeggen, zal het wel zo zijn, zeker?»

Robinson: «Dat is iets wat we allemaal voelen, maar bewijs het eens. Als we het gebrek aan onderscheid als een mogelijke realiteit zien dan zit je bijvoorbeeld met het probleem of je zo'n intelligent wezen gewoon kan afzetten, de schakelaar omdraaien. Of moet het dezelfde morele en etische behandeling als een mens krijgen? Vergelijk het met de manier waarop we nu dieren behandelen. Enkele eeuwen geleden waren die er enkel voor het nut van de mens. Nu zien we dieren een beetje als 'verwanten', je kan er niet zomaar mee doen wat je wil.»

Veto: *Hoelang moeten we nog wachten op die science fiction robotten?*

Robinson: «Dat kan sneller zijn dan je denkt, omdat er meer en meer tijd en geld besteed wordt aan onderzoek op het gebied van AI. Misschien slagen we er nog niet onmiddellijk in een echt bruikbare, op een mens lijkende robot te bouwen, maar de functies die hij moet vervullen, een intelligent gesprek voeren bijvoorbeeld, verwacht ik nog te zien vóór ik sterf. En ik ben nu zestig.»

«Om zoïets te kunnen realiseren moeten we erin slagen genoeg feiten in een database op te slaan, de kennis die iedereen heeft. Natuurlijk veronderstelt dat ook dat we de structuur van de taal nog beter begrijpen, de robot moet spraak kunnen verstaan, hij moet zelf kunnen spreken.»

«Minsky heeft ooit de vraag gesteld hoeveel feiten we nodig zouden hebben. Volgens hem ligt het rond de 100.000, wat verband weinig is. Maar kijk naar de omvang van onze woordenschat. Als je er nooit over nadenkt, lijkt dat een oneindig aantal. Maar iemand die meer dan 10.000 woorden beheerst heeft al een ruime woordenschat.»

«Om voldoende kennis te hebben zou je volledige bibliotheken in een computer kunnen stoppen. Of alle info die dagelijks op persagentschappen toekomt. Maar daarmee kan je nog geen gesprek voeren. Je moet die computer ook gespreksvaardigheid leren. En hij moet plezierig zijn om mee te praten, niet arrogant. En zelfs dan blijft de vraag: willen we nu gewoon een ander menselijk wezen? Er zijn wel gemakkelijkere manieren om dat te bekomen.»

Springen

Veto: *Een aantal felle aanhangers van AI willen die intelligente computersystemen dan voor alle mogelijke dingen gebruiken. Als een zeer uitgebreide database uiteraard, of als hulp bij technische problemen. maar ook als sociale helpers, rechters enzovoort. Is het wel realistisch om computers op zulke gebieden te laten functioneren?*

Robinson: «Zoïets kan je overwegen, maar waarschijnlijk krijg je dan toch niet zo'n denderende adviezen. Je moet een computer als een gebruiksinstrument

blijven zien: vraag er iets aan, en je krijgt een antwoord. Maar als je dat antwoord dom of verkeerd vindt, volg je het niet. Net zoals je nu adviseurs niet hoeft te volgen. Als een dokter zegt: "Spring van die brug, want dat is goed voor je," dan doe je dat niet. Een computer mag niet aan onze macht ontsnappen. Het moet een instrument blijven.»

Veto: *Het implementeren van al de benodigde kennis vraagt dat je relevante feiten selekteert. Hoe bepaal je die voor bijvoorbeeld de politieke situatie in de Verenigde Staten?*

Robinson: «Misschien in het gewoon onmogelijk om dat te doen. Dus zou ik zeggen: stop alles erin.»

Veto: *Maar ook dat is toch onmogelijk. Neem bijvoorbeeld de geschiedenis van de mensheid. Je moet toch een basis voor selektie hebben.*

Robinson: «We lopen inderdaad gevaar bij het implementeren van informatie. Er moet zeker op gelet worden dat er daarbij geen al dan niet verborgen waarde-oordelen ingebracht worden. Maar waarde-oordelen worden natuurlijk altijd gebruikt. Dat merk je ook aan de manier waarop encyclopedieën zijn samengesteld. We zullen ons gezond verstand moeten gebruiken.»

Big

Veto: *Hoe zit het met het gevaar van misbruik van AI? Vanuit militaire hoek komt er bijvoorbeeld veel geld voor onderzoek.*

Robinson: «Ongelukkig genoeg gebeurt dat vooral in de Verenigde Staten. Ik zou het verschrikkelijk vinden als de militairen door hun geldelijke steun en controle zouden kunnen uitoefenen op het vrije onderzoek. Wetenschappers moeten zich daartegen wapenen. Maar misschien kan ik jullie wat geruststellen als je weet dat de militairen toch gedesillusioneerd zijn in het onderzoek. De laatste twee jaar is het geld voor AI-onderzoek sterk verminderd, vooral omdat nogal wat wetenschappers er niet happig op zijn hun vindingen aan de militairen te verkopen. Ze onderhandelen liever met de industrie. Maar het blijft natuurlijk een probleem. Gelukkig is jullie generatie zich daarvan bewust. Wij hebben ons best gedaan. And it was terrible.»

«Je moet natuurlijk blijven reflecteren op wat je doet. Dat geldt voor elke wetenschap, maar voor AI komt er die speciale dimensie van nieuwe en andere intelligente wezens bij. Hoewel ik me afvraag of we uiteindelijk, als het gebeurt, niet ongoedgezind zullen zijn. Zo van: is dat alles? Dus we kunnen nu met onze boekentas praten, big deal. Misschien omdat we al aan zoveel verbandende nieuwe dingen gewend zijn, dat de verwerking van een kunstmatig intelligent wezen sneller zal gaan.»

Erik Paredis
Renaat Truyen

“Binnenkort spreken we met onze boekentas.” (Foto Hendrik Delagrange)

mensen ook doen, zonder dat dat iets met intelligentie te maken heeft. Een bekend voorbeeld zijn de schaakprogramma's. We weten hoe de computer die uitvoert, maar we weten daarmee niets over hoe een mens schaakt. Net zoals we niet weten hoe iemand rekent, hoe hij talen spreekt enzovoort. Op dit moment imiteren computers enkel op een oppervlakkige manier. Voor mij is dat wetenschappelijk niet echt interessant omdat je de fenomenen die aan de basis liggen van intelligentie niet echt begrijpt.»

Veto: *Moet je dan eerst de menselijke intelligentie begrijpen voor je zoïets als artificiële intelligentie kan creëren?*

Robinson: «Ik denk van wel. Mijn voornaamste doel is begrijpen hoe menselijke intelligentie werkt. Je kan AI dus niet scheiden van wetenschappen als psychologie, hersenonderzoek en linguïstiek. Pas als je dat allemaal begrijpt, kan je, als een neveneffect bijna, iets creëren dat ook kunstmatig intelligent is.»

is opgezet om jullie te misleiden. Wat zouden jullie doen als ik jullie zou uitdagen om te bewijzen dat ik geen robot ben? Naar een label op mijn rug zoeken? Je zou het heel behendig en subtiel moeten aanpakken.»

Tuur

Veto: *U bekijkt het nu filosofisch. Is in dat perspectief het wezen van zo'n ding dan niet verschillend?*

Robinson: «Verschillende filosofische strekkingen zouden dat verschil niet kunnen maken, denk bijvoorbeeld aan het empirisme. Op basis van wat in deze kamer gebeurt, kunnen zij fenomenologisch geen onderscheid maken tussen mij, de robot, en jullie, de mensen. Er zou dus geen verschil zijn. Zo is er ook de beroemde test van Turing, één van de grondleggers van AI. Hij zegt dat als een ding in alle mogelijk verzinbare testen slaagt, dat er dan geen onderscheid meer is tussen een mens en dat ding.»

Veto: *Maar zelfs als je het verschil niet ziet, blijft er toch iets essentieel anders.*

BLUB - Loko goes diepzee. Hier ziet u een van onze vrijgestelden die een nieuwe laagje verf aanbrengt op onze batiskaaf. (Foto Koen Van Muylen)

Voor niet lachen

Het beste uit de kringbladen

Vorig jaar konden wij bij het lezen van onze geliefde kringbladen vaststellen dat een essentieel element ervan de *parodie* was. Het gaat hier om een (boertige) navolging van een of ander werk, maar op die manier gebracht dat de toon van het voorbeeld min of meer behouden blijft. Het parodiërende gold (in meerdere of mindere mate) voor alle bladen en werd vooral gekenmerkt door een doorgedreven hekelen van herkenbare toestanden, studenten, profren, en dit gebracht op een wijze die hilariteit (of ergernis of blos, bij de geviseerden) verwekte. In elk geval was het allemaal bedoeld om te lachen. Humor in kringbladen?

Toen wel, ja, en dan voornamelijk binnen het opvallend aanwezige genre van voormedele parodie. Bekijken wij vandaag de nieuwe oogst aan kringbladen (de eerste echte van dit jaar want de nulnummers zijn, enkele uitzonderingen daar gelaten, inhoudsloos en dus verwaarloosbaar) en gaan wij op zoek naar humor in het algemeen en parodiërende elementen in het bijzonder, dan valt ons in de eerste plaats op dat de oogst werkelijk schraal is. Nagenoeg alle kringbladen geven een tendens naar een grotere *zakelijkheid* te kennen. Op zich is zoiets niet goed of slecht te noemen, maar het jammere is dat heel wat kringbladen niet zo zeer slechter, maar wel ronduit saai zijn geworden. Eén pluspunt heeft het verschijnsel wel: de werkelijk grove, boertige humor die in vroeger jaren nogal eens opdook is nu helemaal verdwenen.

Zoiets wil dan weer niet zeggen dat de mogelijkheid tot zelfherkenning aan belang verliest. Die is immers fundamenteel voor kringbladen: zij moeten een spiegel van de kring en haar leden, de studenten, zijn. Die herkenning is nu, helaas, meer gelegen in het informatieve aspect. Dit verschijnsel is overduidelijk waarneembaar bij bladen als *Balans* (VRG) en *Pyromaantje* (Romania). Beide golden vorig jaar als min of meer (die 'meer' slaat dan voornamelijk op het romanistenblaadje) ludieke periodiekjes die zichzelf vooral amuseerden en een

interviews waarvan de banaliteit van de vragen ons met afschuw vervult. Met wemoed denken wij dan terug aan wat vorig jaar op dat gebied werd afgeleverd. Kon met een dankbaar gespreksonderwerp als Mark Eyskens echt niet meer aangevangen? En natuurlijk is het leuk tafelen met Van den Auweele die best een anekdote wil vertellen en 's winters lekkere soep maakt omdat zijn vrouw dit niet zo graag doet. De redactie van *Balans* mag dan al stellen dat het blad is "voor de lezer die billenkletsend naar je toekomt en zich bescheurt van het lachen om dat ene artikel dat eigenlijk ernstig van opzet was", wij vonden er niets (meer) aan. Gelukkig hebben wij zopas een nieuw nummer mogen ontvangen en dat ziet er toch beter uit. Meer daarvoor volgende week.

Kook

Meteen is duidelijk dat het zogenaamd pragmatische worden van de studenten niet zonder meer de oorzaak van de verzakelijking van de meeste kringbladen is. Hoewel 'z' op aspect zeker een rol kan spelen, is een veel voor de hand liggende verklaring gewoon het jaarlijks wisselen van de redakties. Dat wil zeggen: je moet het maar treffen met de ploeg die het blad in mekaar steekt. Het brengen van goede humor is een uiterst moeilijk iets en is niet zonder meer aan te leren. De ploeg die dit jaar het 'Pyromaantje' in mekaar bokst onderneemt pogingen om de rebeliaanse succesformule van vorig jaar te imiteren. Helaas: als je niet rebeliaans bent, val je op je smool. Vorig jaar ging het 'Pyromaantje', zonder dat daar bewust naar gestreefd werd, voortdurend over het 'Pyromaantje' zelf en precies dat maakte de lektuur ervan tot een hoogst gemakkelijke onderneming.

Wij zeggen hier niet dat het blad van de romanisten een slap afkooksel van de vorige jaargang is. Wel menen wij te moeten opmerken dat het informatieve karakter sterk is toegenomen en de zaak minder ludiek dan vroeger wordt aangepakt. Bovendien vrees wij dat het enige Nederlandstalige gedicht geen parodie is, en dat stelt de kwaliteit ervan in een bedenkelijk licht.

Kaas

Of kringbladen al dan niet, en in welke mate, humoristisch zijn, heeft misschien ook wel wat te maken met de kring zelf. Als van de Heverleese fakulteiten gezegd wordt dat zij bevolk worden door 'ernstige' mensen dan vinden wij dat een grove schematisering maar aan de andere kant is het toch wel zo dat de zakelijke kringbladen telkens weer van daar blijken te komen. Zo is *Floreat* (LBK) nog altijd een zeer, maar dan ook zeer informatief blad. 'Floreat' is degelijk, verzorgd en uitgebalanceerd, maar lachen, grappen? Neen. Enkele hier en daar verspreide leuke zinnen en een hartsbrievrubriek zijn de eenzame vertegenwoordigers van de boerekothumor.

Irreëtel (VTK) is wat dat betreft enigszins veranderd. Het is dan ook het enige blad dat de trend naar verzakelijking niet volgt, integendeel zelfs: 'Irreëtel' is amuserender geworden. Wij lezen tal van leuke stukjes over onder andere 'heroïsche mislukkingen' (de acteur Paul Greenwood slaagde er bijvoorbeeld in nagenoeg elke zin uit zijn rol te vergeten), over een 'domme schacht' die zijn eerste Leuvense belevenissen verhaalt (vertederend leuk van toon), over meisjes en het klassieke twistpunt van de cultuur met grote of met kleine 'k'. Ze raken er nooit uit. Misschien deden ze er beter aan *alles* ontspanning te noemen.

Broek

Crimmax is het blad van de Kriminologische Kring. Het wil soms wel eens leuk proberen overkomen maar in feite is het uiterst saai. Inhoudelijk gezien heeft dit eerste nummer trouwens nogal veel weg van een nulnummer: er wordt een en ander voorgesteld en de statuten van de kring tref je aan in 'bijlage'. Slechts de cartoons zorgen voor de in een kringblad toch wel noodzakelijke kwinkslag. 'Crimmax' blijkt helaas zeer graag cartoons uit *De Standaard* en *Humo* over te nemen, overigens een kwalijke gewoonte die de meeste kringbladen er op na houden. Elk kringblad zou een huistekenaar moeten hebben. *Hysteria* (van Historia,

uiteraard) mag zich wat dat betreft gelukkig prijzen: de vaste cartoonist zorgt niet alleen voor kleine tekeningen die de tekst aangenaam verlichten, hij levert ook elke keer een miniseriesverhaal af dat er best mag wezen. *Klucht 714*, een parodie op Hergé, voert u met een geckaapt toestel van 'Jupil-Air' naar een onbekend eiland waar allerlei profren liggende figuren blij rond te lopen (zie illustratie). 'Hysteria' blijft leuk.

Tot slot vermelden wij nog de aanwezigheid van een nieuw *Winkelertje*, het kringblad dat op 3000 exemplaren verschijnt. Als zoveel mensen dat blad

lezen, hoe komt het dan, zo vragen wij ons af, dat het er zo troosteloos uitziet? Eén leuk woordspel deed ons plezier: "Daarom verliezen de meeste schachtinnen om prof Van Herck naar een verlaten eiland mee te nemen. Blijkbaar zijn ze nieuwsgierig naar zijn verdoken reserves en zoals u allen weet kunnen die niet uit de broekhouding worden afgelezen." Maar alles bij mekaar genomen: als het *'Winkelertje'* Ekonomika zou representeren, dan is Ekonomika geen kring.

John Reyniers

Volgende week: de reflexiviteit.

FLANDERS THEOLOGY

Dertig jaar geleden stichtten een handvol mensen de ATD-Vierde Wereld Beweging. Opzet was niet het verlenen van liefdadigheid, maar het werken aan een samenleving met nieuwe prioriteiten, "waar de meest uitgesloten de eerste woord krijgt, waar iedereen leert lezen en schrijven, waar de mensenrechten het uitgangspunt vormen van elk sociaal beleid." ATD heeft ook medestanders onder studenten aan de KUL. Deze groep stelt dat de universiteit de armen als studieobject onderzoekt, op deze manier macht over hen krijgt, maar hun noden niet lenigt. Een en ander probeert men op te vangen door het beter uitbouwen, in samenwerking met professoren, van een volksuniversiteit. "Op deze manier kunnen de armen, vanuit een bredere achtergrondinformatie, zelf opkomen voor hun rechten."

Het is ten voordele van de ATD-

Vierde Wereld Beweging dat een aantal godsdienstwetenschappers het initiatief nam een dichtbundel bij elkaar te schrijven, hetgeen resulteerde in een fors werk van meer dan honderd pagina's. De bundel wordt vandaag om 21.00u voorgesteld in het Maria-Theresia-Instituut, Sint-Michielsstraat 2. Hij wordt verkocht aan 190 franc dat de kursusdienst van Katechetika. (JR)

KRUISWOORDRAADSEL

Het kalkmengsel dat onze puzzelaars vorige week onder 1 Horizontaal geserveerd kregen, is de meesten blijkbaar wat zwaar op de maag blijven liggen. De meeste inzendingen spraken over 'plaastr' in plaats van 'pleister', wat onder 6 Vertikaal als jongensnaam 'Ala' opleverde in plaats van 'Ali'. Dat onze godvruchtigheid zoover reikt, had u toch ook wel kunnen weten. Enfin, deze week beter dan maar. Inzet is deze keer de Salamander-versie van de klassieker 'De stille kracht' van Louis Couperus. De gore strips mag Rik Houthuys bij ons komen afhalen.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal – 1. Ontwikkelende 2. Sekundair Onderwijs – proces 3. Gevierd persoon 4. Gaffel – geschreeuw 5. Pers. vnv. – water in Nederland – kindergroet 6. Lijk – smalle weg 7. Naam – een zekere 8. Logheid 9. Wrikte los – snavel 10. Dessert – science fiction – eksplouieven

Vertikaal – 1. Vloertegel – zonder toelating van 2. Wol van huiden van geslachte schapen 3. Noordoosten (Eng.) – papegaai 4. Nog-niet-de-luiers-ontgroeide kerk 5. Bewijzen van beleefdheid 6. Medeklinkers van 'ploeger' 7. Niet hier 8. Buig – gelaatskleur 9. Deel van de winst dat aandeelhouders periodiek ontvangen (mv.) 10. Uitslaaroom – halve belasting.

DE FINALE WAARHEID:

Elk kringblad zou een huistekenaar moeten hebben. *Hysteria* (van Historia,

"Ik zou nooit de paus willen zijn."

(Foto Jan Van de Velde)

Luc Versteyleen

"Onze partij moet grasmattig groeien"

Luc Versteyleen, priester en jezuïet, is bij het grote publiek vooral bekend als de man achter de Groene Fietsers en de groene beweging Anders Gaan Leven. Hij heeft in 1981 mee de partij Agalev opgericht. Sinds een aantal jaren is het echter stil geworden rond zijn persoon. Hij schijnt zich nu met andere dingen bezig te houden. Af en toe duikt er nog wel eens een vrije tribune van hem in de kranten, en onlangs verschenen nog twee boeken van hem op de markt, maar hij geeft de indruk op het politiek toneel toegestreden te zijn. Kloopt dat?

menselijkheid omlaag halen. Ik zou willen dat *onwaardig* als prestatie, konsumptie en concurrentie plaats maken voor zachte waarden als soberheid, samenhang en stilte." In dat kader moet je ook zijn werk zien in Viersel. Hij heeft er een oude vrouwenijer gerevoerd. In zijn nieuwsoortige abdi kunnen mensen tot rust komen, "niet om uit de wereld weg te vluchten, maar om er met nieuwe moed weer naar terug te keren."

Versteyleen mag dan wel medeoprichter zijn van de partij Agalev, geregeld laat hij zich kritisch uit over het gevoerde beleid. Hij heeft zelfs zijn lidmaatschap van de partij opgezegd "omdat het tijd was dat anderen op het voorplan kwamen".

Versteyleen: «Ik was te veel in de media. Voor alles wat ze over Agalev wilden weten, kwamen ze naar mij. Ik was een figuur geworden. Een figuur is een uitholling van een persoonlijkheid. Ik zou nooit de paus willen zijn, of Wilfried Martens. Je bent jezelf niet meer. Trouwens, het succes van de partij was niet aan mij alleen te danken. De groene beweging is op verschillende plaatsen in Europa tegelijkertijd ontstaan, dat was in 1975. Een partij als de onze moet grasmattig groeien.»

«Ik ben wel geschrokken op het internationale congres van de Groenen. Op een bepaald ogenblik heeft men daar de mensen via de microfoon moeten vragen of ze alstublieft hun auto's van het fietspad wilden halen. Pas op, toen ze Agalev aanvielen zoals de CVP deed in een advertentie in het parochieblad even voor de verkiezingen – het ging toen over het wetsvoorstel rond zwangerschapsafbreking – heb ik er veel centen en mijn reputatie voor over gehad om een antwoord te laten plaatsen. Ik steun als priester het abortusstandpunt van Agalev. Ik heb het nondedomme zelf geschreven. Binnen mijn orde was niet iedereen even blij om mijn tussenkomst. Ik begrijp dat. Ik ben ook niet voor klerikale machtsuitoefening, maar als men in een kerkelijk orgaan zo'n lelijke dingen zegt van Agalev, kan ik niet zwijgen.»

«Ik ben heel blij dat ik al die dingen, van mijn orde mag doen. Ik heb onlangs met mijn boekje 'De zakdoek' nog een klein schandaaltje verwerkt. Het vertelt het verhaal van een zoon van gescheiden ouders en het gaat daarbij gevoelig liggende zaken als zelfdoding, masturbatie en voorhuwelijks betrekkingen niet uit de weg. Sommige mensen vonden dat niet passen voor een jezuïet. Toch heb ik dat boekje van mijn orde mogen uitgeven. Ik heb trouwens geen spij dat ik het geschreven heb. Iedereen onder de 25 jaar die het leest, zegt dat hij zich erin herkent. Ik hoop dat het veel invloed gaat hebben. De mensen moeten gaan

nadenken over de opvoeding van hun kinderen.»

Ook al is Versteyleen een priester, het woordje 'God' kom je niet te vaak in zijn boeken tegen. Toch zegt hij dat het geloof is dat hem motiveert om door te gaan met zijn werk. Waarom schrijft hij er dan zo weinig over?

Versteyleen: «Ik geloof dat het leven sterker is dan de dood. De dood is voor iedereen hetzelfde, katholieken, protestanten, islamieten, ... Ik wil de mensen tot leven brengen, ze daartoe aanmoedigen, maar zonder de naam van de zaligmaker of de verlosser te noemen. Dat is niet nodig. In Viersel, in onze broederij, wordt nooit gebeden. Er is wel een stilte voor de maaltijd, maar niemand maakt een kruistekening. Er zitten daar soms ook Joden bij en zo. Je weet niet wat een belediging het kan zijn voor die mensen als je een kruistekening slaat. Ik wil de mensen niet tot een religieusiteit dwingen die ze niet echt menen.»

Frederik Densy
Jan Van der Linden

De zakdoek, Luc Versteyleen, Stil-leven Burgerhout, 1988, 44 pp., 250 frank.

Versteyleen komt nu woensdag naar Leuven, om 20.00 u, in 't zaaltje boven het Stuc. Zie agenda.

ZOEKERTJES

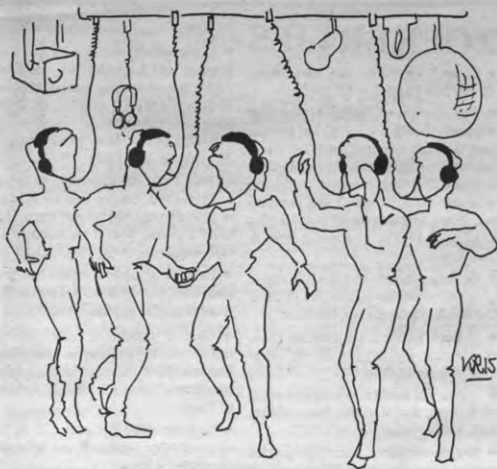
- Luma: typwerk en vertalingen, ☎ 02/380.12.80.
- Gezocht: meisje (zwart krulhaar en wipneus). Ik zag je een hele tijd geleden voor de eerste keer in Plasma-Inn en dit jaar zag ik je regelmatig werken in Alma 2. Sinds 2, 3 weken echter spoorloos! Wanneer zie ik je weer? Wil je weten wie ik ben, zorg dan dat je op donderdag 8/12 rond 19.00u. in Alma 2 bent. Ik vind je wel.
- Te koop: dames- en herenfiets (op te knappen) voor 600 fr/stuk. Na 18.00 u. De Boeck, Parkdreef 39, Heverlee.
- Te huur: kamer in gemeenschapshuis, voor meisje. De Bayostr. 63, ☎ 016/23.49.19, na 18.00 u.
- Typen van teissen op tekstverwerker. 55 fr./blad. Kris Rosselle, Naamsestweg. 130, 330 Heverlee 016/20.70.77.
- Wil de eerlijke vinder mijn gouden armband terugbrengen? Kwijt op donderdag 24 november, omgeving Brusselse straat. Beloning 5000 BF Patricia Vanhuylenbroeck, Craendendock 8.
- Wie wil v.r.v. en z.o.n.v. tegen 80 BF meerijden Leuven-Neerpelt en terug? Bea Helaers, Sluisstraat 2.
- Te koop: versterker, boxen, 2 keer 60W, Technics, prima staat, gunstige prijs, Van Arenberghstraat 44, Paul, laat eventueel briefje achter.
- Verloren: bril in bordeaux doosje in of in de buurt van de Grote Aula. Indien jij de eerlijke vinder bent, bezorg hen dan terug Parkstraat 25 (Sedes) Kamer 220.
- Wat vindt u van knuffelen en knuffeldieren? Bedankt aan alle geïnterviewden (in het bijzonder Inge Van 't Sestich voor haar zalig antwoord). 4 Knuffologie-dopelingen.
- Homo- en lesbiennecentrum De Rose drempel onthaalt elke ma en do 20-23.00 u. JAC, Amerikalaan 3, info: ☎ 20.85.82 (9-18.00 u.)
- Roze tepeltje, wanneer rollobben we nog eens? Wel opletten dat we niet floepsen. Beauty sex makes your life so sweet. Kusjes van je Mickey Rourke-kloot.
- Gevonden: paar zwarte handschoenen op het fietspad tussen Heverlee-Campus en Pius 10, ter hoogte van Cité Blok 6, op wo 30/11 omstreeks 10.00 u. Filip, Sint-Jansbergsteeweg 103, Heverlee.
- Gevonden: sleutels op Doop-TD Iste kan Rechten (7/11 in Lido). Tel.

- 23.30.86, vragen naar Johan.
- Kostendelend vervoer (4 pl.)tussen Leuven en Kortrijk-leper (nabijheid A19). Vertrek zondag + donderdag naar Leuven (21.00 u.), dinsdag en vrijdag terug naar Kortrijk-leper (18.30 u.) Tel. 056/50.22.63 of 016/23.69.55 toelst 219, vragen naar Eddy.
- Aan J.Y.P.: de kerstening is in aantocht! Kettters, laat uw fiets uw licht zijn in de duisternis! Spartel niet tegen, Gods hand is overal, ook in uw banden. The Holy-Baptizers.
- Groepje is, in ruil voor een handtekening, bereid tot 24.00 u. B.S. met geflipte Lemming. The girl can't help it.
- Gaat u donderdag ook naar het concert van Bryan Ferry en hebt u nog 3 plaatsen vrij in de auto? Wilt u ons dan meenemen? Hogeschoolplein 5, Johan of Yvan.
- Te koop: frigo 2 jr, oud, 120 lit. met diepvriesvakje, spotprijs, te bevr. Ravenstraat 74 Ise.
- Voor het typen van thesissen Tel. 016/26.01.66 's avonds.
- Desperado wenst diepere kennismaking met Apollonia-nimf (1 kan nr.1) na blitzkontakt (Sedes 30/11 ongeveer 12.00 u.). Kon Albertaan 14, Dirk (bij afw. adres achterlaten aub.)
- Wie heeft op de 1e Pol en Sok fuif mijn jeansjacket gepikt? Graag had ik hem terug want het begint koud te worden. Bart Van Dooren, Parkstraat 185.
- Kaart voor Bryan Ferry (do 8/12 in Vorst) van 680 Fr. nu te koop voor 500 Fr. P. Coetereelstraat 14 (kode kort lang), Ise.
- Baasje wil me kwijt! Ben zeer goed ogende Rotan tweezit zonder handicaps. Vergooi me absoluut gratis aan de eerste de beste die me hebben wil. Bel me: 20.66.92.
- Gevonden bij Alhinaest (24.00 u) bij afbraak: enkele kledingstukken en fietssleuteltjes, af te halen op Historiapermanentie (Blijde Inkomstraat 11).
- Liefallig meisje zoekt grote liefde als ekerne motivatie om te stoppen met roken. Naamsevest 28 (belkode ...)
- Jongen heeft grote liefde (18,5 cm) ter beschikking. Ook voor interne motivatie.
- Verloren: kodeks na KVHV-zangfeest op 15 nov. Terug bezorgen Peter Van de Weyer (Ekononika) Hogeschoolpln. 3, Pauscollege K. 168. Dank u.
- Katja Vandi zoekt pianist, drummer, bassist en eventueel sax voor vormen van baskombo, bel 20.66.62.
- Te Huur: Meisjeskamer in knus huisje, vrij vanaf 1 febr. 1989: 4500 fr. alles inbegrepen, Jozef II str. 22.
- Gelukkige verjaardag, Bart en vele groetjes vanuit Leuven (en hou je kloek!).
- Basigart Westone Thunder I en versterker Novanex PMB 50 Watt, in perfecte staat, voor 1500 BF Tiensevest 124. Tel. in weekend 011/31.15.91 (Erik).
- Vluchthuis Leuven fuif op vrijdag 9 dec. in zaal Albatros, voorverkoop 60/70, discobar Donna in Festa.
- Ik rij alle werkdagen van Turnhout naar Leuven en terug. Wie wil kostendelend meijden (af en toe of altijd)? Gerd Hautekiet, ☎ 28.42.45 (9.00-17.00 u) 014/42.00.07 (na 19.00 u).
- Sinterklaas, krijg ik aub dit jaar voor de verandering eens geen nieuw kostuum maar wel een transseksuele operatie. Hatelijke groenten, Batman.
- Gezocht: Tweedehands kerkelijk wetboek (nederlandstalig), Petra, De Bayostr. 6.
- Gezocht: laatstejaarsstudent orthopedagogiek, draagt de naam Peter, gezien op 29 okt. op Toemeka te Gent. Mijn adres: Anne Van Poucke, Vooruitgangstraat 15, 8320 Brugge 4.
- Ik doe al uw typwerk op tekstverwerker. ☎ 016/25.89.12. Snel en verzorgd (ook W-E).
- Al uw typwerk op tekstverwerker, ook tabellen, prima service aan studentvriendelijke prijzen, bel 016/23.46.26.
- C64-128 programma's: 35 F/Disk, 1500 BF/40. cass. (60 min. Turbo): 250 BF. Bestel uitgebr. catalogus: 50 BF (incl. verzend.) G. Vervoort Tervuursevest 312.

KLAAS IS KEER - De gepensioneerdn trekken in de winter naar Spanje, de goede Sint doet het andersom. Ja, kindertjes, hij is weer in het land. Piet van dienst is Bart Peeters (Zwarte Bart?). Jef Geeraerts is alweer de zak. (Foto Hendrik Delagrane)

Samenstelling: Alexandra Melis

ONTWERP GELUIDLOZE DISCOTHEEK

Aktie Geluidshinder

Waar de oren van tuiten

Studenten huisvesten brengt wel geld in het laatje maar heeft ook zijn minder leuke kanten. De grote massa jongeren die in Leuven een tweede woonst hebben gevonden, bezorgen met hun nachtlawaai de autochtone bevolking heel wat 'kop'zorgen. Het regent dan ook klachten op het politiebureau. Per week kunnen gemiddeld één kafee en één diskoteek rekenen op een bezpeking van deze heren in uniform. Kottuiven lokken nog eens tweemaal per week klachten uit. De politie moet in principe alle klachten controleren.

Het was duidelijk dat er aan deze situatie verholpen moest worden. Een mogelijke oplossing om het leed van de burenen te verzachten werd aangeboden door de zoon van burgemeester Vansina. Hij had namelijk een plan opgesteld voor een geluidsdoos waarmee het aantal decibels nauwkeurig kan worden vastgesteld. Bij het overschrijden van 90 decibels valt automatisch de hele hi-fi-installatie stil. Enkele maanden geleden werden een paar experts naar Leuvense dansings gestuurd. Uit hun verslagen blijkt dat zelden onder de 90 decibels gespeeld wordt. Burgemeester Vansina is vervolgens zelf naar de dienst Leefmilieu gestapt. Daar kreeg hij de toelating het gemeentereglement in deze materie te wijzigen. Indien het experiment gunstig blijkt in de pilotstad Leuven kan het eventueel uitgebreid worden op nationaal vlak. Leuven kreeg zelfs de machti-

ging om het maximum toegelaten aantal decibels te verlagen van 90 tot 80. Velen vinden dit wel een beetje overdreven want dankzij een goede isolatie kan zelfs bij overschrijding van 90 decibels burenhinder vermeden worden. Maar het reglement dient uiteindelijk niet enkel de belangen van de burenen. De bescherming van het gehoor van jongeren is eveneens belangrijk. Het is echter nog niet geheel duidelijk welke grootscheepse veranderingen we in de nabije toekomst kunnen verwachten. Het rapport van de Leuvense experts werd naar het Ministerie voor Leefmilieu gestuurd, maar wat zij er nu verder mee gaan uitrusten weet niemand. Bij onze poging meer concrete informatie te verkrijgen, stooten wij bij Mst Smet op een onwrikbaar stiltzwijgen.

Repesailles

Vroeger, toen de politie nog zelf ten strijde trok tegen de problemen van geluidshinder, werd er teveel nadruk gelegd op het lawaai dat binnen de diskoteken te horen was. Hieraan zou het reglement nu een einde stellen door het onderzoek bij burenen te benadrukken. Het ware probleem is daarmee echter nog steeds niet van de baan. Burenen hebben het recht de politie te bellen wanneer meer dan 35 decibels binnendringen, maar velen zijn bang voor repesailles. De politie kan echter enkel metingen uitvoeren wanneer de burenen een klacht hebben ingediend. Voortaan, wanneer een eigenaar van plan is een nieuwe diskoteek in de stad te openen, dan zal hij slechts een uitbaatingsvergunning krijgen wanneer hij

garandeert zich aan de geluidsoverschriften te houden. Vaak is het probleem reeds opgelost wanneer je een goede isolatie aanbrengt. De Drietap, die omwille van de vele klachten na een tijdelijke sluiting nu als privé-club 'City Club' door het leven gaat, is hier wel zo'n slordige half miljoen aan verloren. Er blijft wel een ander alternatief open: het aanschaffen van de geluidsdoos. Enkel die dansings die voor de grootste problemen zorgen kunnen verplicht worden om een dergelijke apparatuur aan te kopen. De Manhattan heeft al op eigen initiatief zo'n installatie aangeschaft.

Kafee De Rektor beweerde eveneens zo'n doos gekocht te hebben maar de stadsdienst bleek hierover niets te weten. Toch is het twijfelachtig of deze dansings het apparaat korrekt zullen gebruiken. De officiële geluidsdoos zal daarom verzegeld worden zodat elk persoonlijk knutselwerk onmogelijk wordt.

De maatregel faalt echter op verschillende punten. Zo lijken de boetes voor de diskoteken belachelijk laag. Het is de vraag of de uitbaters niet zullen kiezen voor een overtreding van het reglement veeleer dan zich aan de norm te houden en zo hun cliëntteel te verliezen. Het publiek zoekt immers de ambiance van een volle zaal waar de muziek lekker hard staat. Om te praten zullen ze wel naar een of ander kafee trekken. Buren-gerucht is wel het laatste wat meespeelt.

De politie komt vaak van een kale reis terug want zodra de diskoteken ontraakbaar – er verschijnt bijvoorbeeld een man in *uniform* aan de ingang – zetten ze onmiddellijk de geluidsinstallatie een halve draai lager.

Als de strijd tegen de geluidshinder echt niets oplevert dan kan de politie nog altijd naar de ultieme maatregel grijpen: in het gemeentereglement staat immers uitdrukkelijk vermeld dat alle gelegenheden *om één uur* dicht moeten. Weigen onder ons zullen al ooit gemerkt hebben dat dat ook werkelijk gebeurt maar als de nood het hoogst is...

Merkwaardig is wel dat veel afhankelijk van het toeval. Schakel de politie zijn meetapparatuur in, en blijkt dat de diskoteek de toegelaten norm overschrijdt, dan is de eigenaar strafbaar en riskeert hij een boete en in het ergste geval zelfs een paar nachtes gevangenis. Was de apparatuur net door de grote schoonmaak onvindbaar, dan kan de politie alleen een boete opleggen. In elk geval is het duidelijk dat het laten verdwijnen van het instrument heel wat voordeliger kan uitdraaien.

Het nieuwe reglement zou echter niet enkel het nachtlawaai aan banden willen leggen. Ook de schlagers en sinterklaasliedjes die je voortdurend hoort in de Leuvense winkelstraten werken de buurtbewoners enorm op de zenuwen.

In elk geval, hou je een koftief en beginnen de glazen op je nachtafletje te trillen, wees dan niet verbaasd wanneer politie van politie voor je neus verschijnt. Blijf kalm en zeg dat je *Vansina*-doos stuk is. Of zeg gewoon *Wablief?*

Johan Reyniers
Alexandra Melis
Claudia Van de Velde

Maandag 5 december

- 20.00 u **BRIEFSCHRIJFVAVOND** Brieven worden geschreven naar gewetensgevangenen of politieke gevangenen, in kafee Rejean (1e verd.), hoek Tienestr. en Geldenaaksevest, org. Amnesty International Kessel-Lo.
- 20.00 u **TEATER** De drie musketiers van A. Dumas uitgevoerd door MMT, in stadsschouwburg, org. CC Leuven.
- 20.30 u **VIDEO** Deel 1 van Lied van mijn land: Het Rijngoud, van Koen en Frank Theys, in Vlamingenstr. 83, ink. 60/80, org. Stuc.
- 21.00 u **FILM** Viaggio in Italia van Rossellini (Italië, 1951), met Ingrid Bergman, in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
- 21.00 u **POEZIE-AYOND** GDB schrijft voor ATD Vierde Wereld, godsdienstwetenschappers lezen hun poëzie en verkopen hun dichtbundel Flanders Theology, in MT 22, Michielstr., ink. gratis, org. Katechetika.

Dinsdag 6 december

- 20.00 u **TEATER** The Taming of the Shrew van William Shakespeare door European Theatre Group of Cambridge University, in aud. Minnepoort, K. Albertl. 52, ink. 200, org. Eng. Lit. Section, Cultural Office, studenten Germaanse.
- 20.00 u **TEATER** Een woelige overtocht van T. Stoppard, uitgevoerd door KNS, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven.
- 20.00 u **KASTEELKONCERT** Kasteelensembel en kamermuzici van Toegepaste Wetenschappen brengen muziek van o.a. Rachmaninov, Schubert, Corelli, in proklamatieaal Arenbergekasteel, K. Mercierln., Heverlee, ink. gratis, org. VTK.
- 20.30 u **TEATER** Camitero van Diane Lensink en Kees Hulst (Belgische première), in 't Stuc, ink. 180/250, org. Stuc/Vlaams-Nederlands Cultureel Akkoord.
- 20.30 u **VIDEO** Deel 1 van Lied van mijn land: Het Rijngoud, van Koen en Frank Theys, in Vlamingenstr. 83, ink. 60/80, org. Stuc.

Woensdag 7 december

- 12.00 u **VIDEO** Map of dreams, parodieën op reclamespots, video-clips en Hollywood-melodrama's: o.a. Dark Baseball, Gretel, Hochzeit im Schnee, in 't Stuc, ink. gratis, org. Kultuurcommissie KUL.
- 17.00 u **LEZING** René Schoonbrodt, prof. sociologie UCL spreekt over zijn favoriete stad Brussel, in 't Stuc, ink. gratis, org. Stuc.
- 20.00 u **TEATER** The Taming of the Shrew van William Shakespeare door European Theatre Group of Cambridge University, in aud. Minnepoort, K. Albertl. 52, ink. 200, org. Eng. Lit. Section, Cultural Office, studenten Germaanse.
- 20.00 u **LEZING** Waarom studeren wij eigenlijk? door Luc Versteijen, in het zaaltje boven 't Stuc, 1e verd., ink. gratis, org. Agaley Studenten.
- 20.15 u **LEZING** Stottertherapie: een interaktionele benadering door Jo Rigole, in Inst. Psychologie, ink. 60/120, org. LLK.
- 20.30 u **BRIEFSCHRIJFVAVOND** Brieven worden geschreven naar gewetensgevangenen en politieke gevangenen, in Jan Stassir, 2, org. Amnesty International Leuven.
- 20.30 u **FILM** A coca (De jacht) en O acto da primavera (Het geheim van de lente) van Manoel de Oliveira (Portugal, 1962-1963, Engelse of Franse ondertiteling), in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc/Cinédit.
- 23.00 u **FILM** Jaime van Antonio Reis (Portugal, 1974, Franse of Engelse ondertiteling), in het Stuc, ink. 60/80, org. Stuc/Cinédit.

Donderdag 8 december

- 19.00 u **UNIVERSITAIRE KONFERENTIE** De tweede alfabetisering: pleidooi voor een leeskuur door prof. M. Janssens, in Grote Aula, ink. gratis.
- 20.00 u **TEATER** Amadeus van P. Shaffer, uitgevoerd door De Reynaertghesellen, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven.
- 20.30 u **FILM** Mon Gas van Manoel de Oliveira, gebaseerd op de éénakter O meu caso van de Portugese schrijver en dichter José Régio (Portugal, 1966, Engelse of Franse ondertiteling), in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc/Cinédit.
- 20.30 u **FILM** Filmmonumenten: Sunset Boulevard van Billy Wilder (USA, 1950), over de relatie tussen een jonge schrijver op zoek naar fortuin en een ouder wordende ster uit de stomme film-periode, in aud. Vesalius, Van Evenstr. 2E, ink. 75/100, org. DAF/CeCoWe.
- 23.00 u **FILM** Ana van Antonio Reis en Margarida Cordeiro (Portugal, 1982, Engelse of Franse ondertiteling), over emoties uit de kindertijd, in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc/Cinédit.

Vrijdag 9 december

- 20.00 u **TEATER** Amadeus van P. Shaffer, uitgevoerd door De Reynaertghesellen, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven.
- 20.30 u **FILM** A ilha dos amores (Het eiland der geliefden) van Paulo Rocha (Portugal, 1978-1982, Engelse of Franse ondertiteling), in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc/Cinédit.

Zaterdag 10 december

- 20.00 u **TEATER** Amadeus van P. Shaffer, uitgevoerd door De Reynaertghesellen, in stadsschouwburg, org. CC Leuven.
- 20.30 u **FILM** Um adeus portuguez (Een Portugees afscheid) van Joao Botelho (Portugal, 1985, Engelse of Franse ondertiteling), in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc/Cinédit.

Zondag 11 december

- 15.00 u **BARANIMATIE** Pianokonzert live, in 't Stuc, ink. gratis, org. Stuc.

Maandag 12 december

- 19.45 u **FILM** The Blues Brothers van John Landis (USA, 1980), overbekende film, in Alma 3, ink. 50, org. VTK.
- 21.00 u **FILM** Victor/Victoria van Blake Edwards (USA, 1982), in het Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

TENTOONSTELLINGEN

Floris Jespers uit Brabant privé-bezit: tot 16 december, in Faculty Club.
Hertog Jan I en de slag van Woeringen: tot 31 december, in het Stedelijk Museum, dinsdag tot zaterdag van 10.00 tot 12.00 u en van 14.00 tot 17.00 u, op zon- en feestdagen van 14.00 tot 17.00 u, ink. 100.
Paul Delamelleure lyrische olieverven: tot 15 december, in UZ Gasthuisberg.

Abonneren verboden

Ja, ik ben een boef en abonneer mij toch op Veto als: student (250 fr), niet-student (300 fr), steunabonnee (600 fr)*. Ik ben op de hoogte van de nare gevolgen die dit kan hebben. Rek. nr. 001-0959719-77

Naam:

Adres:

*Schrappen wat niet past.

DE MOEILIJKE JEUGD VAN SINT NIKLAAS

IK BLIJF NIET KUISEN! KOM DOOR DE DEUR BINNEN ZOALS IEDEREEN!

